Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 307

Anul 62

Ediția în limba română **Legislație**

28 noiembrie 2019

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

ACORDURI INTERNAȚIONALE

★ **Informare privind data semnării și aplicarea provizorie a Acordului sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Mauritania privind prelungirea protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania care expiră la 15 noiembrie 2019** 1

★ **Informare privind data semnăturii și aplicarea provizorie a Protocolului privind punerea în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului durabil dintre Uniunea Europeană și Republica Senegal** 2

REGULAMENTE

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1964 al Comisiei din 26 noiembrie 2019 privind autorizarea substanțelor L-lizină bază, lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină ca aditivi în hrana tuturor speciilor de animale** [1] 3

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1965 al Comisiei din 26 noiembrie 2019 privind autorizarea molibdatului de sodiu dihidrat ca aditiv destinat hranei ovinelor** [1] 12

★ **Regulamentul (UE) 2019/1966 al Comisiei din 27 noiembrie 2019 de modificare și rectificare a anexelor II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice** [1] 15

DECIZII

★ **Decizia (UE) 2019/1967 a Consiliului din 25 noiembrie 2019 de numire a unui supleant, propus de Republica Italiană, în cadrul Comitetului Regiunilor** 27

[1] Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ **Decizia (UE) 2019/1968 a Comisiei din 2 august 2019 privind măsura SA.21445 — C42/2006 pusă în aplicare de Republica Italiană în vederea remunerării Poste Italiane pentru conturile curente deschise la Trezoreria de stat italiană** *[notificată cu numărul C(2019) 5649]* ([1]) 28

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1969 a Comisiei din 26 noiembrie 2019 de amânare a datei de expirare a aprobării substanței IPBC destinate utilizării în produsele biocide din tipul de produs 8** ([1]) 45

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1970 a Comisiei din 26 noiembrie 2019 de modificare a anexei II la Decizia 93/52/CEE în ceea ce privește statutul „indemn de bruceloză" (*B. melitensis*) și a anexei II la Decizia 2003/467/CE în ceea ce privește statutul „indemn de bruceloză" al anumitor regiuni din Spania și a anexelor I și II la Decizia 2008/185/CE în ceea ce privește statutul „indemn de boala Aujeszky" și aprobarea programelor de eradicare a bolii Aujeszky pentru anumite regiuni din Italia** *[notificată cu numărul C(2019) 8378]* ([1]) 47

★ **Decizia de Punere în Aplicare (UE) 2019/1971 a Comisiei din 26 noiembrie 2019 privind recunoașterea sistemului „Universal Feed Assurance Scheme" în vederea demonstrării conformității cu criteriile de durabilitate în temeiul Directivelor 98/70/CE și 2009/28/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului** 54

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1972 a Comisiei din 26 noiembrie 2019 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/764/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine clasice în anumite state membre** *[notificată cu numărul C(2019) 8396]* ([1]) 56

★ **Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1973 a Comisiei din 27 noiembrie 2019 de neaprobare a zeolitului de argint și de cupru ca substanță activă existentă destinată utilizării în produsele biocide aparținând tipurilor de produs 2 și 7** ([1]) 58

([1]) Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Informare privind data semnării și aplicarea provizorie a Acordului sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Mauritania privind prelungirea protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania care expiră la 15 noiembrie 2019

Uniunea Europeană și Republica Islamică Mauritania au semnat la 13 noiembrie 2019, la Bruxelles, Acordul sub forma unui schimb de scrisori dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Mauritania privind prelungirea protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania care expiră la 15 noiembrie 2019.

În consecință, în temeiul punctului 6 din acord, acesta se aplică cu titlu provizoriu de la 16 noiembrie 2019.

Informare privind data semnăturii și aplicarea provizorie a Protocolului privind punerea în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului durabil dintre Uniunea Europeană și Republica Senegal

Uniunea Europeană și Republica Senegal au semnat la 18 noiembrie 2019, la Bruxelles, Protocolul privind punerea în aplicare a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului durabil între Uniunea Europeană și Republica Senegal.

În consecință, protocolul se aplică cu titlu provizoriu începând cu 18 noiembrie 2019, în temeiul articolului 16 din protocol.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1964 AL COMISIEI

din 26 noiembrie 2019

privind autorizarea substanțelor L-lizină bază, lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină ca aditivi în hrana tuturor speciilor de animale

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ([1]), în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați utilizării în hrana animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unor astfel de autorizații. Articolul 10 alineatul (2) din regulamentul respectiv prevede reevaluarea aditivilor autorizați în temeiul Directivei 82/471/CEE a Consiliului ([2]).

(2) Substanțele L-lizină concentrată lichidă (bază), monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină produse prin fermentare cu *Corynebacterium glutamicum* au fost autorizate fără limită de timp conform Directivei 82/471/CEE prin Directiva 88/485/CEE a Comisiei ([3]). Aditivii respectivi pentru hrana animalelor au fost ulterior înscriși în registrul aditivilor pentru hrana animalelor ca produse existente, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

(3) În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, au fost transmise cereri pentru reevaluarea substanțelor L-lizină concentrată lichidă (bază), monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină produse prin fermentare cu *Corynebacterium glutamicum* ca aditivi în hrana tuturor speciilor de animale. De asemenea, au fost transmise cereri pentru autorizarea substanțelor L-lizină concentrată lichidă (bază), monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină în hrana tuturor speciilor de animale, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. Cererile în cauză au fost însoțite de informațiile și documentele necesare, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

(4) Acest cereri se referă la autorizarea substanțelor L-lizină concentrată lichidă (bază), monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină ca aditivi în hrana tuturor speciilor de animale în vederea clasificării în categoria de aditivi „aditivi nutriționali”.

([1]) JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

([2]) Directiva 82/471/CEE a Consiliului din 30 iunie 1982 privind anumite produse folosite în hrana animalelor (JO L 213, 21.7.1982, p. 8).

([3]) Directiva 88/485/CEE a Comisiei din 26 iulie 1988 de modificare a anexei la Directiva 82/471/CEE a Consiliului privind anumite produse utilizate în alimentația animalelor (JO L 239, 30.8.1988, p. 36).

(5) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea") a concluzionat în avizele sale din 11 septembrie 2013 ([4]), 28 octombrie 2014 ([5]), 10 martie 2015 ([6]), 16 iunie 2015 ([7]), 2 decembrie 2015 ([8]), 19 aprilie 2016 ([9]), 28 noiembrie 2018 ([10]) ([11]) și 3 aprilie 2019 ([12]) că, în condițiile de utilizare propuse, substanțele L-lizină concentrată lichidă (bază) produsă de *Escherichia coli* FERM BP-10941, *Escherichia coli* FERM BP-11355, *Corynebacterium glutamicum* KCCM 11117P, *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50547, *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50775 și *Corynebacterium glutamicum* KCCM 10227, monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă produsă de *Escherichia coli* FERM BP-10941 și *Escherichia coli* FERM BP-11355, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, produsă de *Escherichia coli* FERM BP-10941, *Escherichia coli* FERM BP-11355, *Escherichia coli* CGMCC 3705, *Escherichia coli* CGMCC 7.57, *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50547, *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50775, *Corynebacterium glutamicum* KCCM 11117P și *Corynebacterium glutamicum* KCCM 10227 și sulfat de L-lizină produsă de *Corynebacterium glutamicum* KCCM 10227 și *Corynebacterium glutamicum* DSM 24990 nu au efecte adverse asupra sănătății animalelor, a siguranței consumatorilor sau asupra mediului. Siguranța aditivilor produși de microorganisme modificate genetic, în special de *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50547, este condiționată de realizarea procesului de fabricație astfel încât să se garanteze că, în produsul final, nu este prezent ADN recombinat aparținând tulpinii de producție. Autoritatea a afirmat, de asemenea, că toate cele patru forme de L-lizină ar trebui să fie considerate periculoase pentru utilizarea ca aditivi, în special în caz de inhalare. Unele dintre aceste forme ar trebui să fie considerate și ca fiind ușor iritante pentru ochi sau corozive pentru piele și ochi. Prin urmare, Comisia consideră că ar trebui luate măsuri adecvate de protecție pentru a preveni efectele negative asupra sănătății umane, în special în ceea ce privește utilizatorii aditivilor. Autoritatea a concluzionat, de asemenea, că aditivii sunt o sursă eficace de aminoacid L-lizină pentru toate speciile de animale și că, pentru a fi la fel de eficienți în cazul rumegătoarelor ca și în cazul nerumegătoarelor, aditivii ar trebui să fie protejați împotriva degradării în rumen. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice pentru monitorizarea ulterioară introducerii pe piață. Ea a verificat, de asemenea, raportul privind metodele de analiză a aditivilor destinați utilizării în hrana și în apa animalelor, prezentat de laboratorul de referință înființat în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

(6) Denumirile „L-lizină concentrată lichidă (bază)" și „monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă" ar trebui schimbate în „L-lizină bază, lichidă" și „monoclorhidrat de L-lizină, lichidă" deoarece conținutul minim de L-lizină din aditivii respectivi este de numai 50 % și, respectiv, de 22 %.

(7) Evaluarea substanțelor L-lizină concentrată lichidă (bază), monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină produse prin fermentare cu *Corynebacterium glutamicum* spp sau *Escherichia coli* spp, astfel cum se menționează în considerentul 5, arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, utilizarea acestor substanțe ar trebui să fie autorizată, conform specificațiilor din anexa la prezentul regulament.

(8) Deoarece niciun motiv de siguranță nu impune aplicarea imediată a modificărilor condițiilor de autorizare a substanțelor L-lizină concentrată lichidă (bază), monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină produse prin fermentare cu *Corynebacterium glutamicum*, este adecvat să se prevadă o perioadă de tranziție pentru a permite părților interesate să se pregătească pentru a îndeplini noile cerințe care decurg din autorizare.

(9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Autorizare

Substanțele menționate în anexă, aparținând categoriei „aditivi nutriționali" și grupei funcționale „aminoacizi, sărurile acestora și produsele analoage", sunt autorizate ca aditivi pentru hrana animalelor în condițiile prevăzute în anexă.

([4]) *EFSA Journal* 2013;11(10):3365.
([5]) *EFSA Journal* 2014;12(11):3895.
([6]) *EFSA Journal* 2015;13(3):4052.
([7]) *EFSA Journal* 2015;13(7):4156.
([8]) *EFSA Journal* 2016;14(3):4346.
([9]) *EFSA Journal* 2016;14(5):4471.
([10]) *EFSA Journal* 2019;17(1):5532.
([11]) *EFSA Journal* 2019;17(1):5537.
([12]) *EFSA Journal* 2019;17(5):5697.

Articolul 2

Măsuri tranzitorii

(1) Substanțele L-lizină concentrată lichidă (bază), monoclorhidrat de L-lizină concentrată lichidă, monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pură, și sulfat de L-lizină produse prin fermentare cu *Corynebacterium glutamicum*, autorizate prin Directiva 88/485/CEE a Comisiei și preamestecurile care le conțin pot fi introduse pe piață până la 18 iunie 2020, în conformitate cu normele aplicabile înainte de 18 decembrie 2019, și utilizate până la epuizarea stocurilor existente.

(2) Materiile prime destinate hranei pentru animale și hrana combinată pentru animale care conțin substanțele menționate la alineatul (1) și care sunt produse și etichetate înainte de 18 decembrie 2020, în conformitate cu normele aplicabile înainte de 18 decembrie 2019, pot fi puse pe piață și utilizate până la epuizarea stocurilor existente dacă sunt destinate animalelor de la care se obțin produse alimentare.

(3) Materiile prime destinate hranei animalelor și hrana combinată pentru animale care conțin substanțele menționate la alineatul (1) și care sunt produse și etichetate înainte de 18 decembrie 2021, în conformitate cu normele aplicabile înainte de 18 decembrie 2019, pot fi puse pe piață și utilizate până la epuizarea stocurilor existente dacă sunt destinate animalelor de la care nu se obțin produse alimentare.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele deținătorului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						mg aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umiditate de 12 %			
Categoria aditivi nutriționali. Grupa funcțională: aminoacizi, sărurile acestora și produse analoage.									
3c320	-	L-lizină bază, lichidă	*Compoziția aditivului:* Soluție apoasă de L-lizină cu un conținut de cel puțin 50 % L-lizină. *Caracterizarea substanței active:* L-lizină produsă prin fermentare cu *Escherichia coli* FERM BP-10941 sau *Escherichia coli* FERM BP-11355 sau *Corynebacterium glutamicum* KCCM 11117P sau *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50547 sau *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50775 sau *Corynebacterium glutamicum* KCCM 10227. Formula chimică: NH_2-$(CH_2)_4$-CH(NH_2)-COOH Numărul CAS: 56-87-1 *Metode analitice* [1]*:* Pentru cuantificarea lizinei din aditivul pentru hrana animalelor și din preamestecurile care conțin peste 10 % lizină: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180.	Toate speciile	-	-	-	1. Conținutul de lizină se indică pe eticheta aditivului. 2. L-lizina bază, lichidă poate fi introdusă pe piață și utilizată ca aditiv care constă într-un preparat. 3. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a combate riscurile potențiale în caz de inhalare și de contact cu pielea și cu ochii. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipament de protecție individuală, inclusiv cu echipamente de protecție respiratorie, cutanată și a ochilor. 4. Aditivul poate fi utilizat, de asemenea, în apa de băut. 5. Declarațiile care trebuie menționate pe eticheta aditivului și a preamestecurilor: „Suplimentarea cu L-lizină, îndeosebi prin intermediul apei de băut, ar trebui să țină seama de toți aminoacizii esențiali și esențiali în anumite condiții pentru a evita dezechilibrele.”	18.12.2029

Numărul de identificare al aditivului	Numele deținătorului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						mg aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umiditate de 12 %			
			Pentru cuantificarea lizinei în preamestecuri, în hrana combinată pentru animale și în materiile prime pentru hrana pentru animale: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS): Regulamentul (CE) nr. 152/2009 al Comisiei (anexa III, partea F). Pentru cuantificarea lizinei în apă: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție optică (IEC-VIS/FLD); sau — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS).						
3c321	-	Monoclorhidrat de L-lizină, lichidă	*Compoziția aditivului:* Soluție apoasă de monoclorhidrat de L-lizină cu un conținut minim de L-lizină de 22 % și cu un conținut maxim de umiditate de 66 % (minimum 58 % L-lizină în materia uscată). *Caracterizarea substanței active:* Monoclorhidrat de L-lizină produs prin fermentare cu *Escherichia coli* FERM BP-10941 sau *Escherichia coli* FERM BP-11355. Formula chimică: NH_2-$(CH_2)_4$-CH(NH_2)-COOH Numărul CAS: 657-27-2 *Metode analitice (1):*	Toate speciile	-	-	-	1. Conținutul de lizină se indică pe eticheta aditivului. 2. Monoclorhidratul de L-lizină, în stare lichidă, poate fi introdus pe piață și utilizat ca aditiv care constă într-un preparat. 3. Pentru utilizatorii aditivului și preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a aborda riscurile potențiale în caz de inhalare și pentru ochi. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipament de protecție individuală,	18.12.2029

Numărul de identificare al aditivului	Numele deținătorului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						mg aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umiditate de 12 %			
			Pentru cuantificarea monoclorhidratului de L-lizină în aditivul pentru hrana animalelor: — Codexul substanțelor chimice din alimente (*Food Chemical Codex*) „L-lysine monohydrochloride monograph” Pentru cuantificarea lizinei din aditivul pentru hrana animalelor și din preamestecurile care conțin peste 10 % lizină: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180. Pentru cuantificarea lizinei în preamestecuri, în hrana combinată pentru animale și în materiile prime pentru hrana pentru animale: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS): Regulamentul (CE) nr. 152/2009 al Comisiei (anexa III, partea F).					inclusiv cu echipamente de protecție respiratorie și a ochilor. 4. Declarațiile care trebuie menționate pe eticheta aditivului și a preamestecurilor: „Suplimentarea cu L-lizină ar trebui să țină seama de toți aminoacizii esențiali și esențiali în anumite condiții pentru a evita dezechilibrele.”	

Numărul de identificare al aditivului	Numele deținătorului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						mg aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umiditate de 12 %			
3c322		Monoclorhidrat de L-lizină, tehnic pur	*Compoziția aditivului:* Pudră de monoclorhidrat de L-lizină cu un conținut minim de L-lizină de 78 % și cu un conținut maxim de umiditate de 1,5 %. *Caracterizarea substanței active:* Monoclorhidrat de L-lizină produs prin fermentare cu *Escherichia coli* FERM BP-10941 sau *Escherichia coli* FERM BP-11355 sau *Escherichia coli* CGMCC 3705 sau *Escherichia coli* CGMCC 7.57 sau *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50547 sau *Corynebacterium glutamicum* NRRL B-50775 sau *Corynebacterium glutamicum* KCCM 11117P sau *Corynebacterium glutamicum* KCCM 10227. Formula chimică: NH_2-$(CH_2)_4$-CH(NH_2)-COOH Numărul CAS: 657-27-2 *Metode analitice ([1]):* Pentru cuantificarea monoclorhidratului de L-lizină în aditivul pentru hrana animalelor: — Codexul substanțelor chimice din alimente (*Food Chemical Codex*) „L-lysine monohydrochloride monograph” Pentru cuantificarea lizinei din aditivul pentru hrana animalelor și din preamestecurile care conțin peste 10 % lizină: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180.	Toate speciile	-	-	-	1. Conținutul de lizină se indică pe eticheta aditivului. 2. Monoclorhidratul de L-lizină, tehnic pur, poate fi introdus pe piață și utilizat ca aditiv care constă într-un preparat. 3. Conținutul de endotoxine al aditivului și potențialul său de a genera pulberi trebuie să asigure o expunere maximă la endotoxine de 1 600 UI endotoxine/m^3 de aer ([2]). 4. Pentru utilizatorii aditivului și preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a aborda riscurile potențiale în caz de inhalare. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și de măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, incluzând echipamente de protecție respiratorie. 5. Aditivul poate fi utilizat, de asemenea, în apa de băut. 6. Declarațiile care trebuie menționate pe eticheta aditivului și a preamestecurilor: „Suplimentarea cu L-lizină, îndeosebi prin intermediul apei de băut, ar trebui să țină seama de toți aminoacizii esențiali și esențiali în anumite condiții pentru a evita dezechilibrele.”	18.12.2029

Numărul de identificare al aditivului	Numele deținătorului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						mg aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umiditate de 12 %			
			Pentru cuantificarea lizinei în preamestecuri, în hrana combinată pentru animale și în materiile prime pentru hrana pentru animale: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS): Regulamentul (CE) nr. 152/2009 al Comisiei (anexa III, partea F). Pentru cuantificarea lizinei în apă: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție optică (IEC-VIS/FLD); sau — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS).						
3c324		Sulfat de L-lizină	*Compoziția aditivului:* Granule cu un conținut minim de L-lizină de 52 % și cu un conținut maxim de 24 % sulfat. *Caracterizarea substanței active:* Sulfat de L-lizină produs prin fermentare cu *Corynebacterium glutamicum* KCCM 10227 sau *Corynebacterium glutamicum* DSM 24990. Formula chimică: $C_{12}H_{28}N_4O_4 \bullet H_2SO_4/[NH_2\text{-}(CH_2)_4\text{-}CH(NH_2)\text{-}COOH]_2SO_4$ Numărul CAS: 60343-69-3 *Metode analitice* [1]*:* Pentru cuantificarea lizinei din aditivul pentru hrana animalelor și din preamestecurile care conțin peste 10 % lizină:	Toate speciile	-	-	10 000	1. Conținutul de L-lizină se indică pe eticheta aditivului. 2. Sulfatul de L-lizină poate fi introdus pe piață și utilizat ca aditiv care constă într-un preparat. 3. Pentru utilizatorii aditivului și preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a aborda riscurile potențiale în caz de inhalare. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la un nivel minim prin astfel de proceduri și măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de	18.12.2029

Numărul de identificare al aditivului	Numele deținătorului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						mg aditiv/kg de hrană completă pentru animale, cu un conținut de umiditate de 12 %			
			— cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și detecție fotometrică (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180 Pentru identificarea sulfatului în aditivul destinat hranei pentru animale: — Farmacopeea Europeană, monografia 20301 Pentru cuantificarea lizinei în preamestecuri, în hrana combinată pentru animale și în materiile prime pentru hrana pentru animale: — cromatografie prin schimb ionic cuplată cu derivatizare post-coloană și cu detecție fotometrică (IEC-UV) – Regulamentul (CE) nr. 152/2009 al Comisiei.					protecție individuală, inclusiv cu echipamente de protecție respiratorie. 4. Declarațiile care trebuie menționate pe eticheta aditivului și a preamestecurilor: „Suplimentarea cu L-lizină ar trebui să țină seama de toți aminoacizii esențiali și esențiali în anumite condiții pentru a evita dezechilibrele.”	

([1]) Detaliile metodelor analitice sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports

([2]) Expunerea este calculată pe baza nivelului de endotoxine și a potențialului de a genera pulberi al aditivului în conformitate cu metoda utilizată de EFSA [*EFSA Journal* 2018;16(10):5458]; metoda analitică: Farmacopeea Europeană 2.6.14. (endotoxine bacteriene).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1965 AL COMISIEI

din 26 noiembrie 2019

privind autorizarea molibdatului de sodiu dihidrat ca aditiv destinat hranei ovinelor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ([1]), în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați utilizării în hrana animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unor astfel de autorizații. Articolul 10 alineatul (2) din regulamentul respectiv prevede reevaluarea aditivilor autorizați în temeiul Directivei 70/524/CEE a Consiliului ([2]).

(2) Molibdatul de sodiu a fost autorizat fără limită de timp ca aditiv destinat hranei pentru toate speciile de animale, în conformitate cu Directiva 70/524/CEE. Această substanță a fost ulterior înscrisă în Registrul aditivilor pentru hrana animalelor ca produs existent, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

(3) În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, coroborat cu articolul 7 din același regulament, s-a depus o cerere pentru reevaluarea molibdatului de sodiu dihidrat ca aditiv destinat hranei ovinelor.

(4) Solicitantul a cerut ca molibdatul de sodiu dihidrat să fie clasificat în categoria „aditivi nutriționali". Cererea a fost însoțită de informațiile și documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

(5) În avizul său din 23 ianuarie 2019 ([3]), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea") a concluzionat că, în condițiile de utilizare propuse, molibdatul de sodiu dihidrat nu are efecte adverse asupra sănătății animalelor, asupra siguranței consumatorilor sau asupra mediului. Aceasta a concluzionat, de asemenea, că aditivul este considerat iritant pentru piele și pentru ochi. Prin urmare, Comisia consideră că ar trebui luate măsuri adecvate de protecție pentru a preveni efectele negative asupra sănătății umane, în special în ceea ce privește utilizatorii aditivului. În plus, autoritatea a concluzionat că este considerată eficace suplimentarea cu molibden a furajelor pentru ovine prin adăugarea de molibdat de sodiu dihidrat, pentru a garanta un echilibru adecvat cu cuprul, atunci când raportul dintre cupru și molibden în alimentație se situează în intervalul 3-10. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice de monitorizare ulterioară introducerii pe piață. Ea a verificat, de asemenea, rapoartele privind metoda de analiză a aditivilor furajeri în hrana animalelor, prezentate de laboratorul de referință înființat în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

(6) Evaluarea molibdatului de sodiu dihidrat arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.

(7) Deoarece nu există motive legate de siguranță care să impună aplicarea imediată a modificărilor condițiilor de autorizare a substanței molibdat de sodiu dihidrat, este adecvat să se prevadă o perioadă de tranziție pentru a permite părților interesate să se pregătească pentru a îndeplini noile cerințe care decurg din autorizare.

(8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

([1]) JO L 268, 18.10.2003, p. 29.
([2]) Directiva 70/524/CEE a Consiliului din 23 noiembrie 1970 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 270, 14.12.1970, p. 1).
([3]) EFSA Journal, 2019;17(2):5606.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Autorizare

Substanța menționată în anexă, aparținând categoriei „aditivi nutriționali” și grupei funcționale „compuși de oligoelemente”, este autorizată ca aditiv destinat hranei pentru animale, în condițiile prevăzute în anexa respectivă.

Articolul 2

Măsuri tranzitorii

(1) Molibdatul de sodiu dihidrat și preamestecurile care conțin această substanță, care sunt produse și etichetate înainte de 18 iunie 2020, în conformitate cu normele aplicabile înainte de 18 decembrie 2019, pot fi în continuare introduse pe piață și utilizate până la epuizarea stocurilor existente.

(2) Materiile prime destinate hranei animalelor și hrana combinată pentru animale care conțin molibdat de sodiu dihidrat și care sunt produse și etichetate înainte de 18 decembrie 2020, în conformitate cu normele aplicabile înainte de 18 decembrie 2019 pot fi în continuare introduse pe piață și utilizate până la epuizarea stocurilor existente, în cazul în care sunt destinate animalelor de la care se obțin produse alimentare.

(3) Materiile prime destinate hranei animalelor și hrana combinată pentru animale care conțin molibdat de sodiu dihidrat, care sunt produse și etichetate înainte de 18 decembrie 2021, în conformitate cu normele aplicabile înainte de 18 decembrie 2019, pot fi în continuare introduse pe piață și utilizate până la epuizarea stocurilor existente, în cazul în care sunt destinate animalelor de la care nu se obțin produse alimentare.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						Conținut de element (Mo) în mg/kg de hrană completă pentru animale cu un conținut de umiditate de 12 %			
Categoria aditivi nutriționali. Grupa funcțională: compuși de oligoelemente									
3b701	-	Molibdat de sodiu dihidrat	**Compoziția aditivului:** Molibdat de sodiu dihidrat sub formă de pulbere, cu un conținut de molibden de minimum 37 %. **Caracterizarea substanței active:** Formula chimică: Na_2MoO_4. 2 H_2O Numărul CAS: 10102-40-6 **Metode analitice** ([1]): Pentru cuantificarea molibdenului total din aditivul furajer, preamestecuri, materiile prime pentru hrana animalelor și hrana combinată pentru animale: — EN 15510: Spectrometrie cu emisie atomică cu plasmă cuplată inductiv (ICP-AES) Pentru cuantificarea sodiului total în aditivul furajer: — EN 15510: Spectrometrie cu emisie atomică cu plasmă cuplată inductiv (ICP-AES) sau — EN ISO 6869: Spectrometrie de adsorbție atomică (SAA)	Ovine	-	-	2,5 (total)	1. Aditivul se adaugă în hrana pentru animale sub formă de preamestec. 2. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice adecvate pentru a contracara riscurile potențiale în caz contact cu pielea sau cu ochii. În cazul în care riscurile nu pot fi reduse la un nivel acceptabil prin aceste proceduri și măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente individuale de protecție adecvate. 3. Etichetarea aditivului și a preamestecurilor trebuie să indice următoarele: „Suplimentarea cu molibden a furajelor pentru ovine va asigura un raport dintre cupru și molibden în alimentație în intervalul 3-10, pentru a garanta un echilibru adecvat cu cuprul”	18.12.2029

([1]) Detalii ale metodelor analitice sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință: https://ec.europa.eu/jrc/eurl/feed-additives/evaluation-reports

REGULAMENTUL (UE) 2019/1966 AL COMISIEI

din 27 noiembrie 2019

de modificare și rectificare a anexelor II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice ([1]), în special articolul 15 alineatul (1), articolul 15 alineatul (2) al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) prevede o clasificare armonizată a substanțelor ca fiind cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere (CMR) pe baza unei evaluări științifice efectuate de către Comitetul pentru evaluarea riscurilor al Agenției Europene pentru Produse Chimice. Substanțele sunt clasificate ca substanțe CMR din categoriile 1A, 1B sau 2, în funcție de nivelul de dovezi privind proprietățile lor CMR.

(2) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 prevede că se interzice utilizarea în produsele cosmetice a substanțelor care au fost clasificate ca substanțe CMR din categoriile 1A, 1B sau 2 în temeiul părții 3 din anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 (substanțe CMR). Cu toate acestea, o substanță CMR poate fi utilizată în produsele cosmetice în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (1) teza a doua sau la articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009.

(3) Pentru a pune în aplicare în mod uniform interzicerea substanțelor CMR pe piața internă, pentru a se asigura securitatea juridică, în special pentru operatorii economici și autoritățile naționale competente, precum și pentru a se asigura un nivel înalt de protecție a sănătății umane, toate substanțele CMR ar trebui să fie incluse în lista substanțelor interzise din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 și, dacă este cazul, eliminate din lista substanțelor restricționate sau autorizate din anexele III și V la respectivul regulament. În cazul în care condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (1) teza a doua sau la articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 sunt îndeplinite, listele substanțelor restricționate sau autorizate din anexele III și V la regulamentul respectiv ar trebui modificate în consecință.

(4) Toate substanțele care au fost clasificate ca substanțe CMR în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 la data de 1 decembrie 2018, odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) 2017/776 al Comisiei ([3]), urmau să intre sub incidența Regulamentului (UE) 2019/831 al Comisiei ([4]). Prezentul regulament se aplică substanțelor clasificate ca substanțe CMR prin Regulamentul (UE) 2018/1480 al Comisiei ([5]), care se va aplica de la 1 mai 2020.

([1]) JO L 342, 22.12.2009, p. 59.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

([3]) Regulamentul (UE) 2017/776 al Comisiei din 4 mai 2017 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 116, 5.5.2017, p. 1).

([4]) Regulamentul (UE) 2019/831 al Comisiei din 22 mai 2019 de modificare a anexelor II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice (JO L 137, 23.5.2019, p. 29).

([5]) Regulamentul (UE) 2018/1480 al Comisiei din 4 octombrie 2018 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor și de corectare a Regulamentului (UE) 2017/776 al Comisiei (JO L 251, 5.10.2018, p. 1).

(5) În ceea ce privește substanța acid 2-hidroxi-benzoic, având denumirea acid salicilic în Nomenclatorul Internațional al Ingredientelor Cosmetice (INCI), care a fost clasificată ca substanță CMR din categoria 2, a fost depusă o cerere de aplicare a articolului 15 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 și s-a stabilit că este îndeplinită condiția prevăzută în dispoziția respectivă.

(6) Acidul salicilic și sărurile acestuia sunt în prezent enumerate la rubrica 3 din anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ca agenți de conservare permiși în produsele cosmetice în concentrații de până la 0,5 % (acid).

(7) Acidul salicilic este, de asemenea, menționat în rubrica 98 din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ca substanță restricționată care, în cazul în care este utilizată în alte scopuri decât pentru conservare, este permisă numai în produsele pentru păr care se îndepărtează prin clătire într-o concentrație de până la 3,0 % și în alte produse într-o concentrație de până la 2,0 %.

(8) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, o substanță clasificată ca substanță CMR din categoria 2 poate fi utilizată în produsele cosmetice în cazul în care a fost evaluată de către Comitetul științific pentru siguranța consumatorilor (CSSC) și a fost declarată sigură pentru a fi utilizată în astfel de produse.

(9) La 21 decembrie 2018, CSSC a emis un aviz științific privind acidul salicilic ([6]) (denumit în continuare „avizul CSSC"), care a concluzionat că, pe baza datelor disponibile, substanța este sigură pentru consumatori atunci când este utilizată ca agent de conservare în produsele cosmetice în concentrații de până la 0,5 % (acid), având în vedere actualele restricții în vigoare la care substanța este supusă. Avizul CSSC nu se aplică produselor pentru cavitatea orală, nici produselor pulverizabile care ar putea duce la expunerea plămânilor consumatorului prin inhalare.

(10) CSSC a concluzionat, de asemenea, că, având în vedere actualele restricții în vigoare, acidul salicilic este sigur atunci când este utilizat în alte scopuri decât cel de conservare în concentrații de până la 3,0 % pentru produsele pentru îngrijirea părului care se îndepărtează prin clătire și de până la 2,0 % pentru alte produse, cu excepția utilizării în loțiuni de corp, farduri de pleoape, rimel, creioane de machiat, ruj și deodoranți cu bilă. Avizul CSSC nu se aplică produselor pentru cavitatea orală, nici produselor pulverizabile care ar putea duce la expunerea plămânilor consumatorului prin inhalare.

(11) În fine, CSSC a concluzionat că acidul salicilic este iritant pentru ochi, având potențialul de a provoca leziuni grave ale ochilor, și a subliniat că sunt în curs de desfășurare teste specifice pentru a evalua dacă acidul salicilic are proprietăți de perturbare a sistemului endocrin și că, în funcție de rezultatul acestor teste, este posibil să trebuiască să fie luate în considerare proprietățile potențiale de perturbare a sistemului endocrin ale acidului salicilic în produsele cosmetice.

(12) Având în vedere clasificarea acidului salicilic ca substanță CMR din categoria 2 și ca iritant pentru ochi care poate cauza leziuni grave ale ochilor, precum și în urma avizului CSSC, substanța ar trebui să fie autorizată ca agent de conservare în produsele cosmetice într-o concentrație de până la 0,5 % (acid), având în vedere restricțiile actuale la care este supusă, cu excepția utilizării în produsele pentru cavitatea orală și în aplicații care pot duce la expunerea plămânilor utilizatorului final prin inhalare. Substanța ar trebui, de asemenea, să fie autorizată pentru utilizarea în alte scopuri decât conservarea, în produsele pentru păr care se îndepărtează prin clătire, în concentrații de până la 3,0 % și în concentrații de până la 2,0 % în alte produse, cu excepția loțiunilor de corp, a fardului de pleoape, a rimelului, a creioanelor de machiat, a rujului și a deodoranților cu bilă. Nu ar trebui să fie autorizată, în niciun caz, în aplicații care ar putea conduce la expunerea plămânilor utilizatorilor finali prin inhalare. Având în vedere concluzia CSSC cu privire la faptul că acidul salicilic este iritant pentru ochi, restricția actuală și condiția conform căreia substanța nu trebuie utilizată în produse destinate copiilor cu vârsta sub 3 ani, cu excepția șampoanelor, ar trebui modificată astfel încât să acopere toate produsele pentru copiii cu vârsta sub 3 ani. Restricțiile prevăzute în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 și condițiile stabilite în anexa V la regulamentul respectiv ar trebui adaptate în consecință.

(13) În ceea ce privește toate celelalte substanțe, cu excepția acidului salicilic, care au fost clasificate, prin Regulamentul (UE) 2018/1480, ca substanțe CMR în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, nu a fost formulată nicio cerere de utilizare, cu titlu de excepție, în produsele cosmetice. În prezent, niciuna dintre aceste substanțe nu este restricționată sau autorizată în anexa III sau în anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009. Patru dintre aceste substanțe sunt în prezent enumerate în anexa II la regulamentul respectiv. Substanțele care nu sunt încă enumerate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ar trebui adăugate în lista substanțelor interzise în produsele cosmetice din anexa respectivă.

([6]) SCCS/1601/18, http://ec.europa.eu/health/sites/health/files/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_223.pdf

(14) Substanța 8-hidroxichinolină; chinolin-8-ol, cu denumirea INCI oxichinolină, a fost clasificată ca substanță CMR din categoria 1B prin Regulamentul (UE) 2017/776, în timp ce forma sa de sulfat, substanța sulfat de Bis(8-hidroxichinoliniu), cu denumirea INCI sulfat de oxichinolină, nu a fost clasificată ca substanță CMR. Ambele substanțe au fost enumerate la rubrica 395 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 la momentul la care a început să fie aplicată clasificarea oxichinolinei ca substanță CMR, iar utilizarea acestora în produsele cosmetice a fost interzisă, cu excepția utilizării în condițiile prevăzute la rubrica 51 din anexa III la regulamentul respectiv. Întrucât oxichinolina a fost clasificată ca substanță CMR, aceasta ar fi trebuit să fie eliminată din rubrica 51 din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009. Cu toate acestea, rubrica 51 a fost complet eliminată din greșeală prin Regulamentul (UE) 2019/831, inclusiv trimiterea la rubrica sus menționată, care figura la rubrica 395 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009. Pentru a reflecta în mod corect interzicerea oxichinolinei în produsele cosmetice pe baza clasificării sale ca substanță CMR, rubrica 51 ar trebui reintrodusă pentru sulfatul de oxichinolină în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, iar rubrica 395 din anexa II la regulamentul respectiv ar trebui adaptată în consecință.

(15) Substanța metil-fenilen diamină, cu denumirea INCI Diaminotoluen, a fost adăugată, prin Regulamentul (UE) 2019/831, pe lista substanțelor interzise din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ca rubrica 1507. Cu toate acestea, rubrica respectivă nu corespunde unei anumite substanțe, ci unui grup de substanțe dintre care numai 4-metil-m-fenilen diamină și 2-metil-m-fenilen diamină, precum și amestecul și masa de reacție ale acestor două substanțe au fost clasificate ca substanțe CMR în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008. Dintre aceste substanțe CMR, 4-metil-m-fenilendiamina, 2-metil-m-fenilendiamina și amestecul acestor substanțe sunt deja menționate la rubricile 364, 413 și 1144 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, în timp ce masa de reacție a substanțelor 4-metil-m-fenilendiamină și 2-metil-m-fenilendiamină nu a fost încă interzisă în ceea ce privește utilizarea în produsele cosmetice. Prin urmare, rubrica 1507 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ar trebui să fie modificată pentru a acoperi numai substanța respectivă. Întrucât substanțele CMR 4-metil-m-fenilendiamină și 2-metil-m-fenilendiamină, precum și amestecul și masa de reacție a acestor substanțe fac parte, de asemenea, din grupul mai larg de substanțe restricționate incluse la rubrica 9 din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, rubricile corespunzătoare din anexa II, inclusiv rubrica 1507, astfel cum a fost modificată, ar fi trebuit să fie excluse de la rubrica 9. Prin urmare, rubrica 9 din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ar trebui să fie adaptată în consecință.

(16) În plus, 19 substanțe sau grupuri de substanțe clasificate ca substanțe CMR în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1179 al Comisiei ([7]), care a devenit aplicabil la 1 martie 2018, nu au fost incluse, din eroare, în Regulamentul (UE) 2019/831, în pofida faptului că nu a fost formulată nicio cerere de utilizare în produse cosmetice a acestor substanțe sau grupuri de substanțe. În prezent, niciuna dintre aceste substanțe sau grupuri de substanțe nu este restricționat(ă) sau autorizat(ă) în anexa III sau în anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009. 18 dintre aceste substanțe sau grupuri de substanțe nu sunt în prezent incluse în lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 și ar trebui, prin urmare, să fie incluse în lista de substanțe interzise în produsele cosmetice din anexa II respectivă. Una dintre substanțe, și anume octaboratul disodic anhidru, face parte din grupul de substanțe deja menționate la rubrica 1396 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 și ar trebui să fie inclusă în rubrica respectivă. Prin urmare, rubrica 1396 ar trebui adaptată în consecință.

(17) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 ar trebui modificat și rectificat în consecință.

(18) Modificările aduse Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 se bazează pe clasificările substanțelor relevante drept substanțe CMR în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1480 și, prin urmare, ar trebui să se aplice de la aceeași dată ca și clasificările respective.

(19) Pentru a evita orice discontinuitate și incertitudine juridică pentru operatorii economici, corectarea erorii introduse prin Regulamentul (UE) 2019/831 în ceea ce privește substanța sulfat de oxichinolină ar trebui să se aplice retroactiv, de la data intrării în vigoare a regulamentului respectiv.

(20) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru produse cosmetice,

([7]) Regulamentul (UE) 2016/1179 al Comisiei din 19 iulie 2016 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 195, 20.7.2016, p. 11).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele II, III și V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 se rectifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 se aplică de la 1 mai 2020.

Punctele 1(a) și 2(b) din anexa II se aplică începând cu 11 iunie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

1. Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 se modifică după cum urmează:

Se adaugă următoarele rubrici:

Număr de referință	Identificarea substanței		
	Denumirea chimică/INN	Numărul CAS	Numărul CE
a	b	c	d
„1612	Fosmet (ISO); *S*-[(1,3-dioxo-1,3-dihidro-2*H*-izoindol-2-il)metil]-*O*, *O*-dimetil fosforoditioat; ditiofosfat de *O*, *O*-dimetil și de *S*-ftalimidometil	732-11-6	211-987-4
1613	Permanganat de potasiu	7722-64-7	231-760-3
1614	2-Benzil-2-dimetilamino-4′-morfolinobutirofenonă	119313-12-1	404-360-3
1615	Quizalofop-*p*-tefuril (ISO); (+/–) tetrahidrofurfuril (*R*)-2-[4-(6- cloroquinoxalin-2-iloxi)feniloxi]propionat	200509-41-7	414-200-4
1616	Propiconazol (ISO); (2RS,4RS;2RS,4SR)-1-[2-(2,4-diclorofenil)-4-propil-1,3-dioxolan-2-il] metil-1*H*-1,2,4-triazol	60207-90-1	262-104-4
1617	Pinoxaden (ISO); 8-(2,6-dietil-4-metilfenil)-7-oxo-1,2,4,5-tetrahidro-7*H*-pirazol[1,2-d][1,4,5] oxadiazepin-9-il 2,2-dimetilpropanoat	243973-20-8	635-361-9
1618	Tetrametrin (ISO); (1,3-dioxo-1,3,4,5,6,7-hexahidro-2*H*-izoindol-2-il)metil 2,2-dimetil-3-(2-metilprop-1-en-1-il) ciclopropancarboxilat	7696-12-0	231-711-6
1619	(1,3,4,5,6,7-Hexahidro-1,3-dioxo-2*H*-izoindol-2-il)metil (1*R*-trans)-2,2-dimetil-3-(2-metilprop-1-enil)ciclopropancarboxilat	1166-46-7	214-619-0
1620	Spirodiclofen (ISO); 3-(2,4-diclorofenil)-2-oxo1-oxaspiro[4.5]dec-3-en-4-il 2,2-dimetilbutirat	148477-71-8	604-636-5
1621	Masă de reacție compusă din 1-[2-(2-aminobutoxi)etoxi]but-2-ilamină și 1-({[2-(2-aminobutoxi) etoxi]metil}propoxi)but-2-ilamină	897393-42-9	447-920-2
1622	1-Vinilimidazol	1072-63-5	214-012-0
1623	Amisulbrom (ISO) 3-(3-bromo-6-fluoro-2-metilindol-1-ilsulfonil)-*N*,*N*-dimetil-1*H*-1,2,4-triazol-1-sulfonamidă	348635-87-0	672-776-4”

2. Anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 se modifică după cum urmează:

Rubrica 98 se înlocuiește cu următorul text:

„98	Acid 2-hidroxi-benzoic- (1)	Acid salicilic	69-72-7	200-712-3	(a) Produse pentru îngrijirea părului care se îndepărtează prin clătire (b) Alte produse, cu excepția loțiunilor de corp, a fardului de pleoape, a rimelului, a creioanelor de machiat, a rujului, a deodorantului cu bilă	(a) 3,0 % (b) 2,0 %	A nu se utiliza în preparate pentru copii sub 3 ani. A nu se utiliza în aplicații care pot duce la expunerea plămânilor utilizatorului final prin inhalare. A nu se utiliza în produsele pentru cavitatea orală. În alte scopuri decât pentru a inhiba dezvoltarea microorganismelor în produs. Acest scop trebuie să reiasă clar din prezentarea produsului.	A nu se utiliza la copii cu vârsta mai mică de 3 ani” (2)

(1) Pentru utilizări ca agent de conservare, a se vedea anexa V nr. 3.
(2) Doar pentru produse care ar putea fi utilizate la copiii sub 3 ani.”

3. Anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 se modifică după cum urmează:

Rubrica 3 se înlocuiește cu următorul text:

Număr de referință	Identificarea substanței				Condiții			Formularea condițiilor de utilizare și a avertismentelor
	Denumirea chimică/INN	Glosarul denumirilor comune ale ingredientelor	Numărul CAS	Numărul CE	Tipul de produs, părțile corpului	Concentrația maximă în preparatul gata de utilizare	Altele	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„3	Acid salicilic (1) și sărurile lui	Acid salicilic Salicilat de calciu, salicilat de magneziu, MEA-salicilat, salicilat de sodiu, salicilat de potasiu, TEA-salicilat	69-72-7 824-35-1, 18917-89-0, 59866-70-5, 54-21-7, 578-36-9, 2174-16-5	200-712-3 212-525-4, 242-669-3, 261-963-2, 200-198-0, 209-421-6, 218-531-3		0,5 % (acid) 0,5 % (acid)	A nu se utiliza în produse pentru copii cu vârsta mai mică de 3 ani. A nu se utiliza în produsele pentru cavitatea orală. A nu se utiliza în aplicații care pot duce la expunerea plămânilor utilizatorului final prin inhalare. A nu se utiliza în preparate pentru copii cu vârsta mai mică de 3 ani, cu excepția șampoanelor.	A nu se utiliza la copii cu vârsta mai mică de 3 ani (2) A nu se utiliza la copii cu vârsta mai mică de 3 ani (3)

(1) Pentru alte utilizări decât cea de conservant, a se vedea rubrica 98 din anexa III.
(2) Doar pentru produse care ar putea fi utilizate la copiii sub 3 ani.
(3) Numai pentru produse care pot fi utilizate de către copii cu vârsta sub 3 ani și care rămân în contact prelungit cu pielea.”

ANEXA II

1. Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 se modifică după cum urmează:

(a) Rubrica 395 se înlocuiește cu următorul text:

Număr de referință	Identificarea substanței		
	Denumirea chimică/INN	Numărul CAS	Numărul CE
„395	Hidroxi-8-chinolină și sulfatul său sulfat de bis(8-hidroxi-chinolină), cu excepția utilizărilor sulfatului prevăzute la rubrica 51 din anexa III	148-24-3 134-31-6	205-711-1 205-137-1”

(b) Rubrica 1396 se înlocuiește cu următorul text:

Număr de referință	Identificarea substanței		
	Denumirea chimică/INN	Numărul CAS	Numărul CE
a	b	c	d
„1396	Borați, tetraborați, octaborați și săruri și esteri ai acidului boric, inclusiv: Octaborat disodic anhidru [1] Octaborat tetrahidrat disodic [2] 2-Aminoetanol, monoester cu acidul boric [3] Ortoborat de 2-hidroxipropil amoniu dihidrogen [4] Borat de potasiu, sare de potasiu a acidului boric [5] Borat de trioctildodecil [6] Borat de zinc [7] Borat de sodiu, tetraborat disodic anhidru; acid boric, sare de sodiu [8] Heptaoxid de tetrabor disodiu, hidrat [9] Acid ortoboric, sare de sodiu [10] Tetraborat de disodiu decahidrat; borax decahidrat [11] Tetraborat de disodiu pentahidrat; borax pentahidrat [12]	12008-41-2 [1] 12280-03-4 [2] 10377-81-8 [3] 68003-13-4 [4] 12712-38-8 [5] -[6] 1332-07-6 [7] 1330-43-4 [8] 12267-73-1 [9] 13840-56-7 [10] 1303-96-4 [11] 12179-04-3 [12]	234-541-0 [1] 234-541-0 [2] 233-829-3 [3] 268-109-8 [4] 603-184-6 [5] -[6] 215-566-6 [7] 215-540-4 [8] 235-541-3 [9] 237-560-2 [10] 215-540-4 [11] 215-540-4 [12]”

(c) Rubrica 1507 se înlocuiește cu următorul text:

Număr de referință	Identificarea substanței		
	Denumirea chimică/INN	Numărul CAS	Numărul CE
„1507	Diaminotoluen, metil-fenilendiamină, produs tehnic - masă de reacție a [4-metil-m-fenilendiamină și 2-metil-m-fenilendiamină]	—	—”

(d) Se adaugă următoarele rubrici:

Număr de referință	Identificarea substanței		
	Denumirea chimică/INN	Numărul CAS	Numărul CE
a	b	c	d
„1624	Pirimicarb (ISO); 2-(dimetilamino)-5,6-dimetilpirimidin-4-il dimetilcarbamat	23103-98-2	245-430-1
1625	1,2-Diclorpropan; diclorură de propilen	78-87-5	201-152-2
1626	Fenol dodecil, ramificat [1] Fenol 2-dodecil, ramificat [2] Fenol 3-dodecil, ramificat [3] Fenol 4-dodecil, ramificat [4] Derivați fenol (tetrapropenil) [5]	121158-58-5 [1] 1801269-80-6 [2] 1801269-77-1 [3] 210555-94-5 [4] 74499-35-7 [5]	310-154-3 [1] - [2] - [3] 640-104-9 [4] 616-100-8 [5]
1627	Cumatetralil (ISO); 4-Hidroxi-3-(1,2,3,4-tetrahidro-1-naftil) cumarină	5836-29-3	227-424-0
1628	Difenacum (ISO); 3-(3-Bifenil-4-il-1,2,3,4-tetrahidro-1-naftil)-4-hidroxicumarină	56073-07-5	259-978-4
1629	Brodifacum (ISO); 4-hidroxi-3-(3-(4′-bromo-4-bifenilil)-1,2,3,4-tetrahidro-1-naftil)cumarină	56073-10-0	259-980-5
1630	Flocumafen (ISO); masă de reacție de: cis-4-hidroxi-3-(1,2,3,4-tetrahidro-3-(4-(4-trifluorometilbenziloxi)fenil)-1-naftil)cumarină și trans-4-hidroxi-3-(1,2,3,4-tetrahidro-3-(4-(4-trifluorometilbenziloxi)fenil)-1-naftil)cumarină	90035-08-8	421-960-0
1631	Acetoclor (ISO); 2- cloro-*N*-(etoxyimetil)-*N*-(2-etil-6- metil-fenil)acetamidă	34256-82-1	251-899-3

Număr de referință	Identificarea substanței		
	Denumirea chimică/INN	Numărul CAS	Numărul CE
a	b	c	d
1632	microfibre de sticlă E cu compoziție reprezentativă	—	—
1633	microfibre de sticlă E cu compoziție reprezentativă	—	—
1634	Bromadiolonă (ISO); 3- [3-(4′-bromo-4-bifenilil)-3-hidroxi-1-fenilpropil]-4-hidroxi- 2*H*-cromen-2-onă	28772-56-7	249-205-9
1635	Difetialonă (ISO); 3-[3-(4′-bromo-4-bifenilil)-1,2,3,4-tetrahidronaftalen-1-il]4-hidroxi-2*H*-1-benzotiopiran-2-onă	104653-34-1	600-594-7
1636	Acid perfluorononan-1-oic [1] și sărurile sale de sodiu [2] și de amoniu [3]	375-95-1 [1] 21049-39-8 [2] 4149-60-4 [3]	206-801-3 [1] - [2] - [3]
1637	Ftalat de diciclohexil	84-61-7	201-545-9
1638	3,7-Dimetilocta-2,6-dienenitril	5146-66-7	225-918-0
1639	Bupirimat (ISO); 5-butil-2-etilamino-6-metilpirimidină-4-il-dimetilsulfamat	41483-43-6	255-391-2
1640	Triflumizol (ISO); (1*E*)-*N*-[4-cloro-2-(trifluorometil)fenil]-1-(1*H*-imidazol-1-il)-2-propoxietanimină	68694-11-1	604-708-8
1641	Hidroperoxid de *terț*-butil	75-91-2	200-915-7”

2. Anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 se modifică după cum urmează:

(a) Rubrica 9 se înlocuiește cu următorul text:

Nr. de referință	Identificarea substanței				Restricții			Formularea condițiilor de utilizare și a avertismentelor
	Denumirea chimică/ DCI	Glosarul denumirilor comune ale ingredientelor	Numărul CAS	Numărul CE	Tipul de produs, părțile corpului	Concentrația maximă în preparatul gata de utilizare	Altele	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„9	Metilfenilendiamine, derivații lor N-substituiți și sărurile acestora (1), cu excepția substanței care figurează la numerele de ordine 9 a și 9 b din prezenta anexă și a substanțelor care figurează la numerele de ordine 364, 413, 1144, 1310, 1313 și 1507 din anexa II				Substanță colorantă pentru păr în produse oxidante pentru vopsirea părului		(a) Uz general (b) Uz profesional Pentru (a) și (b): după amestecare în condiții de oxidare, concentrația maximă aplicată pe păr nu trebuie să depășească 5 % calculat ca bază liberă	(a) Pe etichetă se tipărește: Raportul de amestecare. «⚠ Coloranții pentru păr pot cauza reacții alergice severe. Citiți și urmați instrucțiunile. Acest produs nu este destinat utilizării la persoanele cu vârsta sub 16 ani. Tatuajele temporare cu „henna neagră” vă pot crește riscul de alergie. Nu vă colorați părul dacă: — aveți o erupție pe față sau aveți scalp sensibil, iritat sau cu leziuni, — ați avut vreodată orice reacție după colorarea părului, — ați avut în trecut o reacție la un tatuaj temporar cu „henna neagră”. Conține fenilendiamine (toluendiamine). A nu se utiliza pentru colorarea genelor sau a sprâncenelor.» (b) Pe etichetă se tipărește: Raportul de amestecare.

Nr. de referință	Identificarea substanței				Restricții			Formularea condițiilor de utilizare și a avertismentelor
	Denumirea chimică/ DCI	Glosarul denumirilor comune ale ingredientelor	Numărul CAS	Numărul CE	Tipul de produs, părțile corpului	Concentrația maximă în preparatul gata de utilizare	Altele	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
								«Numai pentru uz profesional. Coloranții pentru păr pot cauza reacții alergice severe. Citiți și urmați instrucțiunile. Acest produs nu este destinat utilizării la persoanele cu vârsta sub 16 ani. Tatuajele temporare cu „henna neagră" vă pot crește riscul de alergie. Nu vă colorați părul dacă: — aveți o erupție pe față sau aveți scalp sensibil, iritat sau cu leziuni; — ați avut vreodată orice reacție după colorarea părului; — ați avut în trecut o reacție la un tatuaj temporar cu „henna neagră".» Conține fenilendiamine (toluendiamine). Purtați mănuși adecvate."

(b) Se adaugă următoarea rubrică:

Număr de referință	Identificarea substanței				Restricții			Formularea condițiilor de utilizare și a avertismentelor
	Denumirea chimică/INN	Glosarul denumirilor comune ale ingredientelor	Numărul CAS	Numărul CE	Tipul de produs, părțile corpului	Concentrația maximă în preparatul gata de utilizare	Altele	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„51	Sulfat de bis (8-hidroxichinoliniu)	Sulfat de oxichinolină	134-31-6	205-137-1	Stabilizator pentru peroxidul de hidrogen din produsele pentru păr care se îndepărtează prin clătire Stabilizator pentru peroxidul de hidrogen din produsele fără clătire pentru păr	(0,3 % ca bază) (0,03 % ca bază)”		

DECIZII

DECIZIA (UE) 2019/1967 A CONSILIULUI

din 25 noiembrie 2019

de numire a unui supleant, propus de Republica Italiană, în cadrul Comitetului Regiunilor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului italian,

întrucât:

(1) La 26 ianuarie 2015, 5 februarie 2015 și 23 iunie 2015, Consiliul a adoptat Deciziile (UE) 2015/116 ([1]), (UE) 2015/190 ([2]) și (UE) 2015/994 ([3]) de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2015 și 25 ianuarie 2020.

(2) Un loc de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului dlui Vito SANTARSIERO,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Este numit în calitatea de supleant în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului actual, care se încheie la 25 ianuarie 2020:

— Dl Vito BARDI, *Presidente della Regione Basilicata*.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 25 noiembrie 2019.

Pentru Consiliu
Președintele
F. MOGHERINI

([1]) Decizia (UE) 2015/116 a Consiliului din 26 ianuarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 20, 27.1.2015, p. 42).

([2]) Decizia (UE) 2015/190 a Consiliului din 5 februarie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 31, 7.2.2015, p. 25).

([3]) Decizia (UE) 2015/994 a Consiliului din 23 iunie 2015 de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada 26 ianuarie 2015-25 ianuarie 2020 (JO L 159, 25.6.2015, p. 70).

DECIZIA (UE) 2019/1968 A COMISIEI

din 2 august 2019

privind măsura SA.21445 — C42/2006 pusă în aplicare de Republica Italiană în vederea remunerării Poste Italiane pentru conturile curente deschise la Trezoreria de stat italiană

[notificată cu numărul C(2019) 5649]

(Numai textul în limba italiană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ([1]) și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURA

(1) Prin scrisoarea din 30 decembrie 2005, Associazione Bancaria Italiana (denumită în continuare „ABI" sau „reclamanta") a înaintat Comisiei o plângere cu privire la diverse măsuri care au adus beneficii activităților bancare ale Poste Italiane SpA (denumită în continuare „Poste Italiane" sau „PI"). În special, Comisia a fost informată că, în temeiul unui acord încheiat între Republica Italiană (denumită în continuare „Italia") și PI, Italia va remunera fondurile colectate în conturile curente poștale ale PI și depuse la Trezoreria de stat italiană (denumită în continuare „Trezoreria") cu o rată a dobânzii de aproximativ 4 %, în timp ce PI va remunera conturile curente poștale cu o rată a dobânzii de aproximativ 1 % (denumită în continuare „măsura"). Marja dintre rata de dobândă pasivă (și anume rata dobânzii pe care PI o plătește titularilor de conturi curente poștale) și rata de dobândă activă (și anume rata dobânzii pe care PI o primește de la Trezorerie pentru fondurile depuse la aceasta) ar fi mai mare decât marja dobânzii „de piață" relevantă, constituind astfel un ajutor de stat în opinia reclamantei.

(2) Prin scrisoarea din 7 februarie 2006, Comisia a trimis Italiei o serie de întrebări referitoare la remunerațiile plătite în conturile curente poștale. Italia a răspuns la întrebările respective printr-o scrisoare din 21 aprilie 2006. La 30 martie 2006, a avut loc o reuniune între Italia și PI.

(3) Prin scrisoarea din 26 septembrie 2006, Comisia a informat Italia că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE") în legătură cu această măsură. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la această măsură. ([2])

(4) Prin decizia din 16 iulie 2008 ([3]) (denumită în continuare „decizia din 2008"), Comisia a concluzionat că remunerația acordată de Italia constituie ajutor de stat, care este incompatibil cu piața internă, și a ordonat recuperarea imediată a acesteia.

([1]) Monitorul Oficial Italian (GU) C 290 din 29 noiembrie 2006, p. 8.

([2]) A se vedea nota de subsol 1.

([3]) Decizia 2009/178/CE a Comisiei din 16 iulie 2008 privind ajutorul de stat C 42/06 (ex NN 52/06) acordat de Italia pentru remunerarea conturilor curente ale Poste Italiane la Trezoreria de stat (JO L 64, 10.3.2009, p. 4).

(5) La 4 decembrie 2008, PI a înaintat Tribunalului o cerere prin care a solicitat anularea deciziei din 2008.

(6) Prin hotărârea din 13 septembrie 2013 în cauza T-525/08 ([4]), Tribunalul a anulat decizia din 2008 (denumită în continuare „hotărârea din 2013").

(7) La 30 octombrie 2014, pe site-ul Comisiei ([5]) a fost publicată o procedură de ofertare pentru elaborarea unui raport care să analizeze și să compare randamentele posibilelor investiții ale fondurilor colectate de PI prin oferta de conturi curente poștale pentru perioada 2005-2007.

(8) La 19 decembrie 2014, contractul a fost atribuit Universității din Perugia. Raportul a fost finalizat în noiembrie 2015.

2. **DESCRIERE DETALIATĂ A MĂSURII ȘI A BENEFICIARULUI**

2.1. **Poste Italiane**

(9) PI este furnizorul de servicii poștale universale din Italia care îndeplinește un serviciu de interes economic general, și anume obligația de serviciu poștal universal ([6]), în conformitate cu cea de a doua Directivă poștală ([7]) și cu regulamentele privind serviciul poștal universal. În prezent, serviciile financiare nu sunt incluse în competența serviciului de interes economic general încredințat PI.

(10) Pe lângă serviciile poștale de bază, PI oferă și produse integrate, precum și servicii de comunicare, logistică și financiare pe întreg teritoriul Italiei.

(11) Activitățile bancare ale PI se desfășoară printr-o divizie complet integrată, denumită BancoPosta.

(12) În perioada cuprinsă între 2005 și 2007, principalul acționar al PI a fost Italia, cu o participație de 65 %, iar Cassa Depositi e Prestiti („CDP") a fost acționarul minoritar al PI, cu o participație de 35 %. CDP a făcut parte din administrația publică până la sfârșitul anului 2003, când a fost transformată într-o societate cu răspundere limitată. Din 2003, deși 30 % din capitalul său social a fost transferat către 65 de fundații bancare ([8]), CDP a rămas sub controlul statului italian. Și PI se afla sub controlul statului italian la momentul punerii în aplicare a măsurii.

2.2. **Măsura**

(13) Măsura supusă evaluării se referă la remunerarea fondurilor colectate de Poste Italiane în conturile curente poștale și depuse la Trezorerie în cei trei ani din perioada 2005-2007.

(14) Obligația de a depune fonduri la Trezorerie (denumită în continuare „Obligația") ([9]) era prevăzută în Legea nr. 266 din 23 decembrie 2005 ([10]) (denumită în continuare „legea din 2005"), în timp ce remunerarea a fost acordată printr-o convenție încheiată între Italia și PI, adoptată la 23 februarie 2006 (denumită în continuare „Convenția").

([4]) Hotărârea Tribunalului în cauza T-525/08, Poste Italiane SpA/Comisia, ECLI:EU:T:2013:481.

([5]) http://ec.europa.eu/competition/calls/tenders_closed.html, ref. COMP/2014/017.

([6]) Serviciul universal include transportul de articole de corespondență și material tipărit adresat cântărind cel mult 2 kg și colete poștale cântărind cel mult 20 kg, precum și servicii legate de trimiterile recomandate și cele cu valoare declarată.

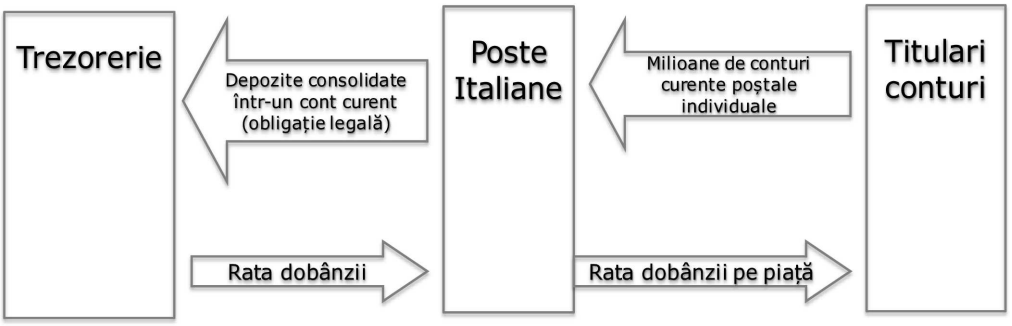
([7]) Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 176, 5.7.2002, p. 21).

([8]) Conform articolului 5 din Decretul-lege nr. 269 din 30 septembrie 2003 și Legii conversiilor nr. 326 din 24 noiembrie 2003, acțiunile CDP sunt cesionate statului italian. În plus, fundațiile bancare și alte entități publice sau private pot deține acțiuni care, împreună, nu trebuie să reprezinte mai mult de un pachet minoritar de acțiuni din capitalul CDP.

([9]) Serviciul de conturi curente poștale era reglementat, în esență, de o lege din 1917, publicată în Monitorul Oficial Italian (GU) 219 din 6 septembrie 1917, modificată prin Decretul 822 din 22 noiembrie 1945, publicată în GU 12 din 15 ianuarie 1946. Până în 2003, legea stabilea în mod special că fondurile colectate în conturile curente poștale se depun într-un cont al CDP cu o rată a dobânzii egală cu rata de care a beneficiat CDP în cadrul activității sale de finanțare minus 15 sutimi dintr-un punct procentual. Ca urmare a unui decret din 5 decembrie 2003, Trezoreria a înlocuit CDP.

([10]) Publicată în Monitorul Oficial Italian (GU) 302 din 29 decembrie 2005, „supplemento ordinario" 211.

(15) Ca urmare a unui decret din 5 decembrie 2003 ([11]), relația dintre PI și Trezorerie poate fi descrisă de următorul grafic:

(16) Legea din 2005 prevedea că dobânzile financiare plătite PI pentru depozitele deschise la Trezorerie trebuiau să fie definite între Italia și PI în funcție de parametrii pieței.

(17) Ca urmare a legii din 2005, Convenția a definit mecanismele concrete de stabilire a ratelor dobânzii pe o perioadă de trei ani; aceasta a intrat în vigoare la 4 aprilie 2006 ([12]) cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2005. Rata dobânzii anuale a fost calculată în esență ca media ponderată a randamentului obligațiunilor de stat italiene ([13]) pe 30 de ani (80 %) și 10 ani (10 %) și bonurile de trezorerie pe 12 luni ([14]) (10 %). Ratele anuale ale titlurilor de stat și ale obligațiunilor de trezorerie utilizate ca referință în Convenție au fost obținute pe baza mediei simple a celor 24 de valori de cotare notate la datele de 1 și 15 ale fiecărei luni de către MTS SpA (societatea care oferă tranzacții electronice interbancare de obligațiuni de stat italiene și alte titluri la termen). Prin urmare, dispoziția privind reconfigurarea parametrilor o dată la 15 zile a determinat natura fluctuantă a indexării. În plus, în cazul unor modificări semnificative ale curbei ratelor (de exemplu, o modificare a relației dintre ratele pe termen lung și cele pe termen scurt), PI ar putea revizui schema de calcul. Convenția putea fi revocată de oricare dintre părți la sfârșitul fiecărui an, cu o notificare trimisă cu șase luni în prealabil.

(18) Rata dobânzii în anii 2005, 2006 și 2007 a fost de 3,9 %, 4,25 % și, respectiv, 4,7 %.

(19) În temeiul Legii nr. 296 din 27 decembrie 2006 („legea din 2006") ([15]), Italia a modificat legea din 2005. Legea din 2006 a definit un nou cadru de investiții: cerința ca PI să depună fondurile colectate în conturile curente poștale aparținând clienților privați (și anume, care nu aparțin administrației publice) a fost eliminată, iar fondurile respective trebuiau investite de PI în obligațiuni de stat din zona euro ([16]). În conformitate cu legea din 2006, noul cadru de investiții a fost pus în aplicare treptat pe parcursul anului 2007 și finalizat până la sfârșitul anului respectiv.

2.3. **Decizia din 2008**

(20) În decizia din 2008, Comisia a concluzionat că măsura supusă evaluării (și anume, remunerația acordată PI de către Trezorerie în temeiul Convenției) reprezintă ajutor de stat, care este incompatibil cu piața internă, și a ordonat recuperarea imediată și eficace a acesteia.

2.3.1. *Împrumutatul privat de bună credință*

(21) Pentru a stabili existența unui avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE în decizia din 2008, Comisia a comparat rata dobânzii plătită PI de către Trezorerie în conformitate cu Convenția („rata stabilită de Convenție") și rata dobânzii pe care un împrumutat privat de bună credință ar fi plătit-o pe piață într-o situație similară („rata acordată împrumutatului privat de bună credință").

([11]) Publicat în Monitorul Oficial Italian (GU) 288 din 12 decembrie 2003.
([12]) Un decret ministerial din 3 aprilie 2006 a aprobat punerea în aplicare a Convenției.
([13]) BTP: Buoni del Tesoro Poliennali.
([14]) BOT: Buoni ordinari del Tesoro.
([15]) Publicat în Monitorul Oficial Italian (GU) 299 din 27 decembrie 2006.
([16]) Potrivit autorităților italiene, suma fondurilor colectate în conturile poștale aparținând clienților privați reprezintă aproximativ 70-75 % din suma totală a fondurilor colectate în conturile poștale.

(22) Astfel cum se explică la considerentul 119 al deciziei din 2008, la definirea remunerației pentru depozite, un împrumutat privat de bună credință ar fi luat în considerare, în esență, următoarele elemente:

(a) cuantumul brut al fondurilor depuse;

(b) stabilitatea fondurilor depuse;

(c) durata/scadența medie și variațiile fondurilor depuse; și

(d) riscul financiar suportat.

(23) În ceea ce privește cuantumul brut al fondurilor depuse, în decizia din 2008, Comisia a considerat că acesta s-a ridicat la 35 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă o sumă semnificativă de bani de la un singur creditor. Cu toate acestea, Comisia a remarcat că depozitul deschis de PI la Trezorerie reprezintă doar 2,8 % din valoarea restantă a titlurilor de stat la sfârșitul anului 2005. În plus, emisiunea de obligațiuni de stat italiene a fost excedentară în acea perioadă. Prin urmare, nu a existat niciun indiciu privind un deficit de fonduri pe piață și că depozitul PI a contribuit la depășirea unui astfel de deficit (considerentul 124 al deciziei din 2008).

(24) În ceea ce privește stabilitatea fondurilor depuse, Comisia a considerat că 10 % din depozitele din conturile curente poștale ar putea fi considerate volatile, iar 90 % ar putea fi considerate stabile (considerentul 133 al deciziei din 2008).

(25) În ceea ce privește durata medie/scadența depozitelor, Comisia a făcut o distincție între gestiunea activă, care ar fi fost posibilă în absența Convenției, și gestiunea pasivă, care rezultă din Obligație. Un împrumutat privat de bună credință ar fi trebuit să se aștepte ca Obligația să fi fost modificată în termen de cel mult cinci ani și ar fi luat-o în considerare la determinarea ratei dobânzii active. În contextul unei gestiuni active, Comisia a declarat că scadența medie a sumei globale a fondurilor colectate în conturile poștale a fost ușor mai mică de cinci ani. În consecință, un împrumutat privat de bună credință ar fi trebuit să își bazeze remunerația de piață a părții stabile a depozitelor pe randamentul unei obligațiuni pe cinci ani (în loc de un randament pe 10 sau 30 de ani, conform Convenției). În ceea ce privește partea volatilă a depozitelor, un împrumutat privat de bună credință ar fi bazat remunerația pe bonurile de trezorerie pe trei luni (în loc de bonuri de trezorerie pe 12 luni, conform Convenției).

(26) În ceea ce privește riscurile financiare legate de depozitele din conturile curente poștale, Comisia a observat că riscul de lichiditate a fost suportat integral de împrumutat (adică de Trezorerie), și nu de PI. În temeiul Convenției, în cazul în care deponenții și-ar retrage banii din conturile curente poștale, Trezoreria ar trebui să pună la dispoziția PI fondurile solicitate în același cuantum.

(27) Comisia a concluzionat (considerentul 178 al deciziei din 2008) că rata stabilită de Convenție a depășit rata acordată împrumutatului privat de bună credință cu 1,09 % în 2005, cu 0,65 % în 2006 și cu 0,47 % în 2007. Prin urmare, Comisia a concluzionat că măsura constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

2.3.2. *Analize privind politicile de investiții ale PI în absența Obligației*

(28) *Ad abundatiam*, în cadrul evaluării sale, Comisia a analizat posibilitățile de investiții alternative sugerate de Italia ca fiind disponibile pentru PI în absența Obligației, în special investițiile realizate de PI cu fondurile colectate prin activitățile sale de asigurare, Poste Vita SpA, și strategiile alternative de gestiune activă. În acest context, Comisia a analizat dacă aceste investiții alternative ar fi furnizat PI randamente similare sau mai mari decât cele stabilite prin Convenție.

(29) Comisia a ajuns la concluzia că aceste investiții alternative nu ar fi asigurat PI randamente similare sau mai mari decât cele stabilite prin Convenție din perspectiva riscului/randamentului.

2.4. **Anularea deciziei din 2008: hotărârea din 2013**

(30) Prin hotărârea din 2013, Tribunalul a anulat decizia din 2008.

(31) Tribunalul a considerat că existența unei diferențe pozitive între rata stabilită de Convenție și rata acordată împrumutatului privat de bună credință nu este suficientă pentru a demonstra existența unui avantaj pentru PI.

(32) Tribunalul a observat că rata acordată împrumutatului privat de bună credință fusese estimată de Comisie pe baza celor patru parametri descriși la considerentul 22 al prezentei decizii. În aceste condiții, Tribunalul a concluzionat că rata acordată împrumutatului privat de bună credință nu constituie o rată de piață ([17]).

(33) După cum a remarcat Tribunalul, chiar dacă rata acordată împrumutatului privat de bună credință nu ar fi la nivelul ratei de piață, PI ar beneficia de un avantaj numai dacă rata stabilită de Convenție ar fi mai mare decât rentabilitatea pe care PI ar fi putut să o obțină în mod rezonabil în absența Obligației.

(34) După cum a stabilit Tribunalul, Comisia nu putea concluziona că măsura a adus beneficii PI, fără să demonstreze în mod activ că, în absența Obligației, PI nu ar fi putut obține o rentabilitate mai mare investind depozitele din conturile curente poștale, comparativ cu rata stabilită de Convenție.

(35) Potrivit concluziei Tribunalului, Comisia a comis o eroare vădită în decizia din 2008 stabilind că măsura era avantajoasă pentru PI pe baza diferenței pozitive dintre rata stabilită de Convenție și rata acordată împrumutatului privat de bună credință.

(36) Tribunalul a considerat că motivele invocate de Comisie pentru a contesta relevanța elementelor prezentate de Italia nu sunt suficient de fundamentate.

(37) De asemenea, astfel cum a observat Tribunalul, Comisia evaluase, *ad abundatiam*, rentabilitatea obținută de investițiile realizate de PI cu fondurile colectate prin activitățile sale de asigurare și rentabilitatea generată în cadrul unei strategii de gestiune activă, și ajunsese la concluzia că astfel de strategii de investiții alternative nu ar fi generat rate ale dobânzii similare sau mai mari decât cele stabilite de Convenție în perioada relevantă, din perspectiva riscului/randamentului.

(38) Tribunalul a evaluat corectitudinea concluziei Comisiei, bazate pe evaluarea strategiilor de investiții alternative propuse de Italia, potrivit căreia măsura constituia ajutor de stat.

(39) Tribunalul a susținut că taxele de gestionare aferente conturilor curente poștale și produselor de asigurare nu sunt relevante pentru compararea rentabilității generate de rata stabilită de Convenție și cea generată de strategiile de investiții alternative. În consecință, Tribunalul a arătat că Comisia acționase greșit prin deducerea acestor taxe și că respectiva comparație dintre rata stabilită de Convenție și rentabilitatea fără aceste taxe de administrare aferente produselor de asigurare nu era relevantă pentru a stabili dacă măsura constituia sau nu constituia un stat ajutor.

(40) În ceea ce privește strategia de gestiune activă, Tribunalul a afirmat nu era posibilă efectuarea de către Comisie a unei comparații semnificative între rata stabilită de Convenție și rentabilitatea strategiei de gestiune activă prin concentrarea asupra unei perioade limitate de trei ani, care nu este reprezentativă pentru rentabilitatea obținută prin strategia de gestiune activă.

(41) În plus, potrivit Tribunalului, câștigurile de capital sunt un parametru important al strategiilor de gestiune activă și, prin urmare, nu ar trebui omise dintr-o analiză a compatibilității măsurii cu piața internă. Potrivit Comisiei, câștigurile de capital ar trebui omise din analiză, întrucât nu ar fi putut fi preconizate *ex ante* și, ca urmare, rentabilitatea generată de o strategie de gestiune activă după deducerea acestor câștiguri de capital este mai mică decât rata stabilită de Convenție sau rata acordată împrumutatului privat de bună credință.

(42) Tribunalul a apreciat că faptul că rentabilitatea generată de strategia de gestiune activă, după deducerea câștigurilor de capital, a fost inferioară ratei stabilite de Convenție nu a fost relevant pentru a se stabili existența unui avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

([17]) Hotărârea din 2013, punctul 65 „la Commission a uniquement examiné le niveau de rémunération que le Trésor aurait pu demander unilatéralement compte tenu de quatre paramètres, à savoir la masse des fonds déposés, la stabilité de ces fonds, la durée moyenne du dépôt des fonds et les risques financiers supportés. Dans ces conditions, le taux de l'emprunteur privé, défini aux considérants 119 à 180 de la décision attaquée, ne constitue pas véritablement un «taux de marché»".

(43) Tribunalul a considerat că concluzia Comisiei din decizia din 2008, potrivit căreia, în absența Obligației, PI nu ar fi fost în măsură să obțină o rentabilitate egală sau mai mare decât rata stabilită de Convenție, se bazează pe informații eronate sau incorecte.

(44) Prin urmare, Tribunalul a anulat decizia din 2008. Hotărârea din 2013 nu a fost atacată.

3. **OBSERVAȚII FORMULATE DE PĂRȚILE INTERESATE**

3.1. **Observații din partea ABI**

(45) În scrisoarea sa din 27 decembrie 2006, ABI a transmis următoarele observații:

(a) ABI a indicat că fondurile depuse la Trezorerie reprezentau o datorie care urma să fie plătită de Trezorerie în anul următor depunerii. După cum a susținut Comisia în decizia de deschidere ([18]), Trezoreria, și nu PI, va acoperi riscul de lichiditate asociat fondurilor depuse. Acest lucru ar însemna că, în cazul reducerii sumelor depuse de la un an la altul, Trezoreria ar trebui să remunereze PI la rata stabilită prin Convenție și să ramburseze PI diferența dintre sumele depuse.

(b) Potrivit ABI, natura fondurilor colectate în contul Trezoreriei este una pe termen scurt. În plus, aceste fonduri sunt utilizate pentru a finanța nevoile bugetare obișnuite.

(c) Mai mult, pe baza decretului ministerial din 5 decembrie 2003 (a se vedea considerentul 15), CDP a deschis două conturi curente la Trezorerie, cu o dobândă variabilă egală cu media simplă a ratei dobânzii brute la 6 luni a bonurilor de trezorerie și rata dobânzii Rendistato ([19]).

(d) În sfârșit, pentru a evalua dacă remunerația acordată PI pentru fondurile depuse la Trezorerie constituie ajutor de stat, rata dobânzii alocată PI ar fi trebuit să fie comparată cu rata dobânzii acordate pentru bonurile de trezorerie pe termen scurt (12 luni). În ianuarie 2005, rata dobânzii bonurilor de trezorerie pe 12 luni era de 2,21 %, ceea ce presupune că remunerația acordată PI ar fi supraestimată cu 1,69 %.

3.2. **Observații din partea statului italian**

(46) În scrisorile sale din 31 octombrie 2006, 29 decembrie 2006, 16 februarie 2007, 30 martie 2007, 2 aprilie 2007, 1 iunie 2007, 27 noiembrie 2007, 29 februarie 2008, 7 martie 2008 și 23 aprilie 2008, Italia a prezentat mai multe argumente.

(47) În primul rând, Italia a amintit că legea din 2005 și Convenția specifică faptul că dobânda financiară plătită către PI trebuie stabilită în funcție de parametrii pieței. Potrivit Italiei, dobânda respectivă nu a generat niciun avantaj.

3.2.1. *Variația sumelor depuse în conturile curente poștale*

(48) În al doilea rând, Italia a susținut că conturile curente poștale trebuie comparate doar cu conturile curente bancare începând cu anul 2001, când a fost lansat noul produs „Conto BancoPosta". Înainte de 2001, sumele depuse la Trezorerie au variat; de exemplu, a existat o reducere semnificativă a depunerilor în conturile curente la sfârșitul anilor '90, în special în perioada cuprinsă între 1996 și 1997, generată de adoptarea Legii nr. 662 din 23 decembrie 1996, care a impus închiderea conturilor utilizate de Trezorerie pentru plata pensiilor de stat. Această închidere a condus la o reducere a depunerilor în valoare de aproximativ 11 miliarde EUR (la 1 ianuarie 1997). Potrivit Italiei, este dificil să se identifice cauza exactă a unor astfel de variații, din cauza factorilor politici exogeni și a faptului că PI era o instituție publică la momentul respectiv. După transformarea PI într-o societate publică în 1998, sumele depuse la Trezorerie au crescut în mod regulat și constant.

3.2.2. *Natura Convenției*

(49) Conform declarațiilor Italiei, Convenția încheiată de Trezorerie și PI a reglementat relația lor financiară într-un mod transparent. Pe de o parte, Convenția a fost încheiată pe o durată de trei ani, și nu pe termen nelimitat; pe de altă parte, Convenția prevedea posibilitatea fiecăreia dintre părți de a revoca contractul în cazul în care condițiile de piață nu mai garantau coerența mecanismului de calcul al remunerației depozitului.

([18]) A se vedea nota de subsol 1.

([19]) Începând cu 1 octombrie 1995, Rendistato cuprinde randamentul brut mediu al obligațiunilor de stat supuse impozitării și cu o scadență reziduală de peste un an. (Sursă: Banca Italiei).

(50) Potrivit Italiei, alegerea unei rate a dobânzii fluctuante pentru Convenție a contribuit la asigurarea conformității cu o rată conformă cu condițiile de piață. În special, rata dobânzii fluctuante a reprezentat o rată echitabilă pentru Trezorerie, deoarece a implicat costuri pentru Trezorerie în conformitate cu costurile surselor de finanțare alternative, de exemplu datoria pe termen mediu/lung.

(51) Italia afirmă că, din 2007, PI a adoptat o abordare conservatoare a gestiunii active a fondurilor sale, care diferă de cea a Convenției, deoarece permite PI să își construiască un portofoliu bazat pe alocarea activelor, în conformitate cu obiectivele și strategia financiară a societății.

3.2.3. *Modificările obligației legale de a depune fonduri la Trezorerie*

(52) Italia a informat Comisia că legea care impunea PI să depună la Trezorerie fondurile colectate în conturile curente poștale a fost abrogată în decembrie 2006, prin legea din 2006. Conform acestei legi, fondurile colectate în conturile curente poștale ale clienților privați erau investite de PI în obligațiuni de stat emise în zona euro (a se vedea considerentul 19). Noua lege a fost concepută pentru a oferi PI o autonomie financiară mai mare.

3.2.4. *Stabilitatea fondurilor colectate în conturile curente poștale*

(53) În sprijinul poziției sale privind stabilitatea fondurilor depuse, Italia a prezentat rezultatele a două modele: modelele statistice interne elaborate de PI și modelul elaborat de PI și societatea de consultanță […], vizând identificarea tendinței prudențiale a fondurilor colectate în conturile curente poștale.

(54) Modelele interne s-au bazat pe analiza abaterii zilnice a sumelor fondurilor colectate în conturile curente poștale și a sumelor medii, folosind doar tendințele istorice ale conturilor curente. Modelele arată o tendință crescătoare a sumelor depuse la Trezorerie (fondurile colectate în conturile clienților privați reprezintă aproximativ 75 % din totalul fondurilor colectate în conturile curente poștale). Partea stabilă a depozitelor arată o tendință crescătoare și reprezintă 90 % din totalul depozitului mediu (de la 85 % în 2002 la 92 % în 2006). De asemenea, modelele interne stabilesc o parte volatilă a depozitelor, care a scăzut la aproximativ 10 %.

(55) Modelul […], pe care Italia îl consideră a fi foarte conservator, a demonstrat că durata numărului total de conturi curente poștale era diferită de durata unui singur cont curent poștal. Dacă unii clienți au decis într-adevăr să își închidă conturile de la o zi la alta, efectul asupra sumelor totale ale fondurilor colectate de PI a fost marginal din cauza numărului mare de clienți, a faptului că depunerile medii în aceste conturi au fost scăzute și că depozitele noilor clienți au înlocuit în esență depozitele clienților care au decis să plece.

(56) Tipul modelului prudențial dezvoltat de […] a fost utilizat de mai multe bănci italiene în contextul gestiunii lor active a lichidităților, la momentul Convenției, pentru a determina durata conturilor lor curente, apoi pentru a oglindi această durată într-un portofoliu de investiții corespunzător, ca parte a gestionării activelor și pasivelor lor („assets/liabilities management" – „ALM"). Acest model prudențial a fost utilizat de PI pentru a identifica durata fondurilor colectate în conturile curente poștale (deținute de persoane private ([20])) în perioada 2005-2006, când PI a fost obligată să depună toate fondurile la Trezorerie (gestiunea pasivă a lichidităților) și pentru perioada de după 1 ianuarie 2007, când fondurile colectate în conturile curente poștale ale clienților privați sunt investite de PI în obligațiuni de stat din zona euro (gestiune activă a lichidităților).

([20]) În 2006, conturile curente poștale deținute de persoane private (nu de administrația publică) s-au ridicat la […], din care […] aparțineau clienților de pe piața cu amănuntul și […] unor întreprinderi.

3.2.4.1. Gestiunea pasivă

(57) Potrivit Italiei, în contextul gestiunii pasive a lichidității PI, modelul […] a urmărit cuantificarea duratei părților stabile și volatile ale depozitelor identificate de modelele interne pe baza volatilității istorice a conturilor curente poștale și privind comportamentul probabil al titularilor de conturi. Specificația unui model ([21]) a indicat că aproximativ două treimi din fonduri au o durată foarte lungă, iar o treime dintre acestea au avut o durată cuprinsă între 0 și 10 ani. În consecință, portofoliul de investiții corespunzător ar fi avut o durată medie de 4,1 ani și o durată Macaulay ([22]) de 3,2 ani. În specificația unui model alternativ ([23]), portofoliul de investiții corespunzător va avea o durată medie de 4,9 ani și o durată Macaulay de 3,8 ani ([24]).

3.2.4.2. Gestiunea activă

(58) Potrivit Italiei, în contextul gestionării active a lichidității PI, modelul […] a sprijinit PI în definirea alocării optime a activelor. Pe baza ipotezelor foarte prudențiale, a indicat că este rezonabil ca PI să adopte o alocare a activelor cu o durată medie de 4-5 ani.

3.2.5. *Costurile conturilor curente poștale*

(59) În ceea ce privește costurile legate de colectarea și depozitarea fondurilor provenite din conturile curente poștale ale clienților PI, Italia indică faptul că sistemul contabil analitic al PI permite determinarea costurilor activității PI în ansamblul său, și nu per produs. Italia a declarat că marjele PI au fost inferioare marjelor corespunzătoare din sectorul bancar.

3.2.6. *Coerența dintre remunerația stabilită de Convenție și costurile de finanțare ale Trezoreriei*

(60) După cum a declarat Italia, Convenția a permis remunerarea PI în funcție de randamentele obligațiunilor de trezorerie, principalul instrument de finanțare disponibil pentru Italia.

(61) În special, Convenția a permis remunerarea PI pe baza ratelor pe termen lung, care erau în conformitate cu orizontul fondurilor colectate în conturile curente poștale. De asemenea, Convenția proteja Trezoreria împotriva condițiilor de piață nefavorabile, permițându-i să revoce Convenția, dacă aceasta devenea incompatibilă cu costurile surselor alternative de finanțare.

(62) Pe baza unei comparații între rata prevăzută de Convenție și costurile de finanțare ale Trezoreriei, Italia a declarat că costurile finanțării pe termen mediu/lung ale Trezoreriei sunt în conformitate cu rata stabilită de Convenție.

(63) În plus: (i) rata remunerației stabilite în Convenție este indexată la parametrii legați de datoria publică a Italiei (titluri de stat), care constituie cea mai adecvată referință pentru costurile de finanțare ale Trezoreriei; (ii) stabilitatea finanțării, verificată prin modele statistice, și Obligația impusă PI fac ca investiția să fie permanentă în cea mai mare parte (fără a lua în considerare măsuri specifice de siguranță – cum ar fi posibilitatea retragerii anticipate, termenul de trei ani al relației – care protejează Trezoreria de schimbările neprevăzute pe piață); (iii) riscul de lichiditate asumat de Trezorerie este limitat, ținând cont de stabilitatea dovedită a finanțării poștale, indexând 10 % din această finanțare la parametrii pe termen scurt.

(64) În ceea ce privește elementul pe termen lung al ratei dobânzii active [90 %, compus din: (i) partea de 10 % legată de randamentul obligațiunilor de stat italiene pe 10 ani; și (ii) partea de 80 % legată de randamentul obligațiunilor de stat italiene pe 30 de ani], Italia a considerat că Obligația era diferită de obligația de a investi direct în obligațiuni de stat italiene, în cazul căreia obligațiunile de stat italiene puteau fi alese și gestionate în mod liber.

([21]) Modelul VaR, care folosește lichidarea finală (*cut off*) în al zecelea an.

([22]) Durata Macaulay este timpul mediu ponderat până la primirea fluxurilor de numerar, unde ponderea fiecărui flux de numerar este determinată prin împărțirea valorii actuale a fluxului de numerar la suma valorii actuale a tuturor fluxurilor de numerar. Se măsoară în ani.

([23]) Modelul de amortizare liniară, folosind un moment de lichidare finală (*cut off*) în al zecelea an.

([24]) În scrisorile trimise de Italia, termenii „durată” și „durata medie” sunt adesea folosiți în mod interschimbabil, deși se pot referi la concepte diferite. cest lucru nu are niciun impact asupra evaluării efectuate în prezenta decizie.

3.2.7. *Conformitatea de piață a remunerației acordate PI pentru conturile curente poștale depuse la Trezorerie*

(65) Rata dobânzii active a respectat condițiile de piață, deoarece fondurile depuse la Trezorerie au avut o durată lungă. Acest lucru s-a datorat faptului că Obligația nu a fost limitată în timp și stabilității fondurilor colectate în conturile curente poștale ale clienților PI și depuse la Trezorerie. În plus, Italia a considerat că Obligația a împiedicat PI să aplice gestionarea activă și potențial mai avantajoasă a finanțării. În absența Obligației, Italia susține că PI ar fi putut investi 10 % din lichiditățile proprii în obligațiuni pe termen scurt și 90 %, în obligațiuni pe termen lung.

(66) În ceea ce privește conformitatea cu condițiile de piață a ratei dobânzii plătite către PI, Italia a furnizat avizul auditorilor PI și scrisori de confort din partea băncilor private și a consultanților. Auditorii PI au declarat că, datorită caracteristicilor și ratelor lor de creștere, fondurile colectate în conturile curente poștale erau stabile. Băncile private și consultanții ([25]) au convenit că rentabilitatea obținută de PI din fondurile colectate în conturile poștale curente și depuse la Trezorerie este similară rentabilității de piață care ar putea fi realizată de PI prin punerea în aplicare a strategiilor adecvate de investiții și de gestionare a riscurilor.

3.2.7.1. Comparație cu rentabilitatea generată de produsele Poste Vita

(67) Italia consideră că remunerația obținută de PI pentru fondurile depuse la Trezorerie a fost în conformitate cu remunerația obținută de Poste Vita pentru fondurile sale investite. Italia susține că polițele de asigurare de viață sunt produse care pot fi considerate comparabile cu conturile curente poștale și că rata medie a dobânzii la veniturile investite ale acestor produse (de exemplu, *Posta Più*) a fost de 4,68 % în perioada 2002-2006, ceea ce corespunde ratei stabilite de Convenție (4,55 %).

(68) În opinia Italiei, conturile curente poștale și polițele de asigurare de viață erau produse financiare comparabile, deoarece conturile poștale erau produse pe termen scurt, dar, *de facto*, acestea erau similare cu instrumentele financiare pe termen mediu, cu capital și rentabilitate minime garantate.

3.2.7.2. Comparație cu La Banque Postale

(69) Potrivit Italiei, strategia ALM aparținând *La Banque Postale* (Franța) s-a bazat pe același tip de model statistic utilizat de PI în perioada evaluată.

(70) Acest model statistic identifică fondurile stabile și volatile colectate în conturile curente poștale. Fondurile stabile sunt investite în obligațiuni din zona OCDE, iar fondurile volatile, în obligațiuni cu instrumente pe termen scurt. Pe baza acestui model, în 2005, rentabilitatea investiției conturilor curente ale *La Banque Postale* a fost de 4,4 % (față de valoarea de 3,9 % prevăzută de Convenție).

(71) Mai precis, exemplul *La Banque Postale* a demonstrat că este posibil să se obțină o rentabilitate mai mare a investițiilor decât cea stabilită prin Convenție, prin utilizarea unei ALM prudențiale cu o durată medie de 5 ani.

3.2.7.3. Comparație cu alte strategii de investiții alternative (gestiune activă)

(72) Pentru a demonstra că remunerația stabilită prin Convenție nu a acordat niciun avantaj PI, Italia a furnizat Comisiei un studiu realizat de […]

(73) Studiul […] a dezvoltat următoarea analiză:

(a) Remunerația plătită de Trezorerie către PI pentru depozite ar putea fi considerată echitabilă, deoarece:

1. Durata preconizată a unei astfel de baze de depozite, fără o componentă teoretic mai volatilă, este extrem de largă, practic, infinită.

2. Caracteristicile unei astfel de baze de depozite sunt transferate către Trezorerie prin lege.

3. Indexarea plătită de Trezorerie se bazează pe bonuri de trezorerie de 12 luni pentru 10 % (cea mai volatilă componentă), pe obligațiunile de stat italiene pe 10 ani pentru 10 % (componenta care, în ipoteze mai conservatoare, ar putea scădea în timp) și pe obligațiunile de stat italiene pe 30 de ani pentru 80 %.

(4) Obligația stă la baza naturii permanente a relației dintre PI și Trezorerie.

([25]) Scrisoarea din […], scrisoarea din […], scrisoarea din […], scrisoarea din […], scrisoarea din […].

(5) Limitările privind PI ca deponent au inclus costuri și sarcini implicite:

(a) Depozitul la Trezorerie nu poate fi considerat un activ „fără risc" pe termen scurt, având în vedere obligația permanentă a PI de a depune fonduri la Trezorerie.

(b) Imposibilitatea PI de a se implica în strategii de gestiune activă (analiza cantitativă realizată de […] are ca scop stabilirea costurilor relevante rezultate).

(b) O comparație între marja de dobândă PI și cea a băncilor comparabile din sectorul privat a relevat faptul că depozitele PI ale clienților din sectorul comerțului cu amănuntul au un cost care este în concordanță cu costul suportat de deponenții din sectorul comerțului cu amănuntul în cadrul băncilor din sectorul privat. În plus, marja dobânzii obținută de băncile din sectorul privat pentru componenta derivată din depozitele aferente finanțării acestora este semnificativ mai mare decât cea a PI, ceea ce, în opinia […], reprezintă o dovadă că nu s-a acordat un ajutor de stat în favoarea PI.

(c) O comparație între neconcordanța scadențelor activelor și pasivelor PI și cea a operatorilor comparabili din sectorul privat a relevat că baza de depozite a PI are o componentă cu durată „practic infinită", estimată în mod conservator la cel puțin 60,8 % din total. În temeiul Convenției, PI folosește veniturile din baza sa de depozite pentru a finanța un activ pe termen lung, cum ar fi depozitul de la Trezorerie. Pentru a se stabili comportamentul băncilor din sectorul privat, s-a analizat situația financiară a băncilor specializate în finanțarea întreprinderilor publice (cum ar fi Dexia, Depfa etc.). Astfel de bănci prezintă modele similare. De fapt, băncile din sectorul public finanțează aproximativ 50 % din propriul necesar pe termen mediu spre lung și utilizează restul pentru tranzacțiile repo cu Banca Centrală Europeană sau depozitele interbancare, investind în același timp fondurile lor totale în active nelichide din sectorul public emise de guverne sau de autorități locale, cu scadențe cuprinse, în general, între 10 și 50 de ani.

(d) O analiză cantitativă a urmărit să dovedească existența unui beneficiu al gestiunii active a activelor bazate pe investiția PI într-un portofoliu de obligațiuni de stat din zona euro, începând cu martie 2007. Analiza se întemeiază pe două elemente, primul bazat pe analiza potențialei performanțe anterioare, iar al doilea, pe o evoluție viitoare:

(1) […] a aplicat retrospectiv strategii de gestionare a fondurilor din portofoliul de depozite PI, dintre care una prezintă o durată asemănătoare cu cea a portofoliului analizat […], conform metodei „valoare la risc" (VaR) (denumită „portofoliu de referință"), iar alta (denumită „strategie tactică") folosește aceleași criterii și constrângeri de investiție adoptate în prezent de PI. Strategia din urmă se bazează pe un model cantitativ automat. Rentabilitatea obținută în ultimii 10 ani din perspectiva strategiei tactice ar fi depășit rentabilitatea stabilită de Convenție în aceeași perioadă cu aproximativ 1,62 % pe an (fără a lua în considerare, însă, costurile tranzacției). Rentabilitatea obținută în perioada de doi ani 2005-2006 (2,45 %) ar fi fost mai mică decât cea stabilită de Convenție (4,14 %).

(2) Privind către viitor, […] a identificat anumite soluții de gestionare a fondurilor pe care PI le poate pune în aplicare pentru a obține o rentabilitate tot mai mare generată de investițiile pasive în obligațiuni de stat, fără a se adăuga riscuri de creștere semnificative. Ca dovadă a unor astfel de strategii, studiul […] oferă următoarea descriere detaliată:

(a) strategii bazate pe vânzarea opțiunii de cumpărare a obligațiunilor de stat, ceea ce ar genera un randament suplimentar în 2008 de […];

(b) crearea unei obligațiuni suverane sintetice din zona euro, ceea ce ar genera un randament suplimentar în 2008 de […];

(c) gestionarea unei porțiuni din câștigurile de capital existente obținute în portofoliu, ceea ce ar genera un randament suplimentar în 2008 de […]; și

(d) schimbul de obligațiuni în portofoliu, ceea ce ar genera un randament suplimentar în 2008 de […].

(74) În ceea ce privește comparația dintre remunerația depozitului la Trezorerie și remunerația oferită de strategiile de gestiune activă, Italia a explicat că o astfel de comparație trebuia efectuată pe durata unui interval de timp semnificativ – 10 ani – pentru a ține cont de un ciclu economic complet. Acesta a fost motivul pentru care […] a comparat rentabilitatea stabilită de Convenție cu rentabilitatea generată de strategiile alternative pe o perioadă de 10 ani, și nu pe o perioadă mai scurtă. Prin urmare, atunci când ratele dobânzilor cresc, portofoliile cu rate fixe tind să fie mai puțin performante în comparație cu portofoliile cu rată variabilă, iar în perioadele de scădere a ratelor se produce contrariul.

(75) Potrivit Italiei, pe o perioadă de 10 ani, portofoliile de investiții bazate pe rate fluctuante pot fi comparate cu portofoliile de investiții bazate pe rate fixe, având în vedere compensarea câștigurilor de capital și a pierderilor de capital. Într-o perioadă de 10 ani, de fapt, rentabilitatea portofoliilor cu rată fixă tinde să fie în concordanță cu rentabilitatea portofoliilor cu rată fluctuantă. Gestiunea activă oferă în mod clar o rentabilitate mai bună decât investițiile pasive („parametrice"), cum ar fi Convenția (de exemplu, rentabilitatea în cazul duratei de referință de cinci ani utilizate de […] este în conformitate cu rentabilitatea prevăzută de Convenție, a cărei durată este mult mai lungă).

(76) În plus, potrivit Italiei, Comisia ar trebui să facă distincția între riscul pe termen scurt și cel pe termen lung. Deși este adevărat că valoarea titlurilor cu rată fixă cu o durată de 10 ani poate varia foarte mult pe termen scurt, pe întreaga perioadă de 10 ani obligațiunile cu rată fixă oferă o rată de rentabilitate foarte fiabilă (deoarece este fixă). Per ansamblu, pe o perioadă de 10 ani, rentabilitatea portofoliilor cu rată fixă ar tinde să fie în concordanță cu rentabilitatea portofoliilor cu rată fluctuantă, acestea din urmă fiind de fapt mai riscante (deoarece sunt supuse modificărilor anuale ale rentabilității dobânzii).

(77) În plus, adevăratele strategii de investiții alternative care sunt flexibile și se pot baza pe toate instrumentele financiare posibile oferite de piață oferă o posibilitate mai mare de a genera rezultate mai bune decât investițiile pasive precum Convenția.

(78) În plus, Italia a subliniat că, la momentul încheierii Convenției cu Trezoreria, nu se cunoștea tendința viitoare a ratelor dobânzii. Opțiunea de a utiliza parametrii variabili pentru Convenție a fost rațională din punct de vedere economic, potrivit Italiei, deoarece a fost corectă pentru cele două părți: PI și Trezorerie. Opțiunea de a revizui Convenția după trei ani și de a o anula în fiecare an a permis oricăreia dintre cele două părți să se retragă din acord în cazul în care remunerația devenea inechitabilă sau incompatibilă, din cauza ratelor schimbătoare ale dobânzilor de pe piață.

(79) Studiul […] arată, de asemenea, că Obligația a generat costuri de oportunitate și riscuri pentru PI, prin limitarea spectrului opțiunii sale de investiție. Depozitul la Trezorerie era asociat exclusiv cu riscul de credit al Italiei, ceea ce a împiedicat PI să își diversifice oportunitatea de investiții pe piața europeană a obligațiunilor de stat. Mai mult, la un astfel de risc s-a adăugat și riscul de lichiditate ca urmare a naturii pe termen lung a scadenței depozitului fără drepturi de rambursare anticipată.

(80) Italia justifică comparabilitatea mecanismului Convenției (bazat pe rate ale dobânzii variabile) cu modelele cantitative utilizate de […], care vizează dovedirea avantajului unei gestionări active a portofoliului (bazată pe rate ale dobânzii fixe), afirmând că este o practică obișnuită ca operatorii de pe piață care tranzacționează obligațiuni și ca PI, din 2007, să prevadă investiții cu dobândă fixă. De asemenea, susține Italia, comparația dintre mecanismul prevăzut de Convenție și modelele cantitative utilizate de RBS trebuie analizată mai degrabă din perspectiva comparației dintre gestiunea pasivă și cea activă, și nu între două mecanisme de remunerare bazate pe rate ale dobânzii fixe și fluctuante.

(81) În cele din urmă, Italia susține că mecanismul prevăzut de Convenție, bazat pe remunerația pe termen scurt pentru componenta volatilă a fondurilor depuse la Trezorerie, estimează în mod adecvat riscul real de lichiditate suportat de Trezorerie.

3.2.8. *Comentarii la observațiile ABI*

(82) Potrivit Italiei, rata pentru depozitul la Trezorerie nu putea fi o rată pe termen scurt (de exemplu, rata dobânzii bonurilor de trezorerie la 12 luni), ca urmare a stabilității depozitelor.

(83) Italia a indicat că, folosind anul 2005 ca an de referință (așa cum a procedat ABI), a rezultat o analiză necorespunzătoare, deoarece 2005 a fost anul în care ratele dobânzilor la bonurile de trezorerie pe termen scurt au atins nivelul cel mai scăzut.

(84) În ceea ce privește comparația făcută de ABI cu remunerația obținută de CDP la lichiditatea depusă la Trezorerie (remunerație egală cu o rată fluctuantă la șase luni calculată ca medie aritmetică simplă a randamentului brut la bonurile de trezorerie pe șase luni și indicele lunar Rendistato), Italia susține că CDP nu poate fi comparată cu PI, deoarece este o societate diferită în ceea ce privește structura, activitățile, obiectivele afacerii, operațiunile, organizarea și politicile de investiții. Italia susține, de asemenea, că, întrucât indicele lunar Rendistato reprezintă o rată pe termen mediu/lung, ABI se contrazice considerând că lichiditatea PI depusă la Trezorerie ar trebui remunerată în funcție de parametrii pe termen scurt.

(85) De asemenea, Italia susține că unicitatea depozitelor sale la Trezorerie a făcut dificilă identificarea unui singur instrument substitutiv. Totuși, având în vedere stabilitatea conturilor curente poștale, depunerea acestor fonduri la Trezorerie ar putea fi comparată cu fondurile colectate prin obligațiuni pe termen lung în cea mai mare parte. Stabilitatea conturilor curente poștale a făcut comparația cu bonurile de trezorerie pe termen scurt (12 luni) irelevantă.

4. **EVALUAREA MĂSURII**

4.1. **Existența ajutorului**

(86) Pentru a stabili dacă o măsură constituie ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, Comisia trebuie să stabilească: (i) dacă măsura este acordată de stat sau prin resurse de stat; (ii) dacă măsura oferă un avantaj economic; (iii) dacă măsura poate denatura concurența prin favorizarea selectivă a anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri; și, în sfârșit, (iv) dacă măsura afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Toate aceste condiții trebuie îndeplinite pentru ca o măsură să constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(87) Prin hotărârea din 2013, Tribunalul a anulat decizia din 2008. În special, în opinia Tribunalului, Comisia a comis o eroare vădită concluzionând că măsura constituie ajutor de stat, pe baza diferenței pozitive dintre rata stabilită de Convenție și rata acordată împrumutatului privat de bună credință. Pentru a demonstra că măsura oferă într-adevăr un astfel de avantaj economic, Comisia ar fi trebuit să demonstreze clar că, în absența Obligației, PI nu ar fi putut în mod rezonabil să obțină o rentabilitate mai mare sau egală cu rata stabilită de Convenție investind depozitele din conturile curente poștale pe piață.

(88) În consecință, această evaluare analizează dacă a fost oferit un avantaj economic, în caz contrar neputându-se considera că măsura constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(89) În opinia Comisiei, comparația dintre Convenție și investițiile alternative disponibile pentru PI în absența Obligației ar trebui să țină seama în mod corespunzător de riscul investițiilor și de interacțiunile acestora cu riscurile care decurg din pasivele PI (și anume depozitele agregate ale clienților), dintr-o perspectivă integrată de gestionare a activelor și pasivelor. Apoi, comparația ar trebui realizată fie între rentabilitatea disponibilă în temeiul Convenției și rentabilitatea investițiilor care presupun un nivel de risc similar celui din Convenție, fie între rentabilități ajustate în funcție de risc.

(90) De asemenea, Comisia reamintește că analiza posibilului avantaj acordat de Convenție în favoarea PI trebuie efectuată *ex ante*. Estimarea rentabilității disponibile din investițiile alternative ar trebui făcută în conformitate cu informațiile disponibile părților la momentul adoptării Convenției.

(91) Comisia a revizuit mai întâi comparațiile prezentate de Italia, astfel cum sunt rezumate în secțiunea 3.2.7. Italia a susținut că investițiile alternative, care ar fi putut fi disponibile pentru PI în absența Obligației, au generat o rentabilitate similară sau mai mare decât Convenția și că acest lucru a demonstrat că Convenția nu implică niciun avantaj pentru PI. Comisia a constatat că nu s-a dovedit că aceste investiții alternative propuse sunt comparabile cu Convenția din perspectiva riscului. În consecință, acestea nu pot constitui o bază pentru evaluarea descrisă de Tribunal, întrucât nu permit o concluzie semnificativă privind posibilitatea ca PI să fi avut beneficii în temeiul Convenției.

— În analiza comparativă a activităților de asigurare ale PI (a se vedea considerentele 67-68), Italia susține, dar fără să prezinte probe, că polițele de asigurare de viață sunt comparabile cu conturile curente poștale și că riscurile investițiilor, apărute pe fondul acestor produse, sunt comparabile cu riscurile asociate cu Convenția.

— În analiza comparativă a strategiei de investiții a *La Banque Postale* (a se vedea considerentele 69-71), Italia nu dovedește că profilul pasivelor al *La Banque Postale* corespunde cu cel al PI sau că profilul de investiții al *La Banque Postale* este similar cu profilul de investiții al PI în temeiul Convenției.

— În analiza comparativă a altor strategii de investiții, astfel cum este prezentată în studiul […] (a se vedea considerentele 72-81), profilul pasivelor al PI este luat în considerare în mod corespunzător în conformitate cu evaluarea efectuată de […] (a se vedea considerentele 53-58), fiind prezentată o măsură sintetică a riscului, și anume volatilitatea rentabilității. Cu toate acestea, Comisia a remarcat că investițiile alternative propuse prezintă un nivel de risc diferit de cel prevăzut de Convenție și, prin urmare, rentabilitatea acestor investiții alternative – dacă nu sunt ajustate în funcție de risc – nu poate fi comparată cu rentabilitatea disponibilă în temeiul Convenției.

(92) În plus, Italia a susținut că absența unui avantaj *ex ante* pentru PI a rezultat din opțiunea – disponibilă atât pentru PI, cât și pentru stat – de a anula Convenția în fiecare an, în cazul în care remunerația devenea inechitabilă (a se vedea considerentul 78). Cu toate acestea, Comisia a considerat că această opțiune nu exclude un potențial avantaj pentru PI. Opțiunea nu a acoperit primul an și nu există nicio obligație pentru Italia de a o exercita, chiar dacă ar fi fost convenabil să o facă, în anii următori.

(93) Pe baza celor de mai sus, Comisia concluzionează că argumentele prezentate de Italia nu sunt suficiente pentru a trage o concluzie rezonabilă prin care să se stabilească a existat un avantaj pentru PI oferit de Convenție. Ulterior, Comisia a aplicat evaluarea descrisă de Tribunal în acest caz. În acest scop, Comisia a estimat randamentele/riscurile preconizate oferite de un set cuprinzător de strategii de investiții alternative, disponibile în absența Obligației. Pentru asistență tehnică cu privire la aceste probleme, prin intermediul unei proceduri de licitație, Comisia a selectat Universitatea din Perugia, ai cărei experți au elaborat un raport în noiembrie 2015 (denumit în continuare „raportul experților").

4.2. **Rezumatul raportului experților**

(94) Raportul experților examinează investițiile realizate de PI în temeiul Obligației, a căror rentabilitate este reglementată de Convenție, precum și potențialele strategii alternative de investiții de piață, care ar fi putut fi luate în considerare de PI în absența Obligației pentru perioada 2005-2007 pentru fondurile colectate prin intermediul conturilor curente poștale. Raportul estimează, de asemenea, profilurile de risc/randament, utilizând doar informațiile disponibile pentru PI în momentul investiției.

(95) Raportul experților simulează modul în care se preconizează că vor evolua în timp pasivele PI (și anume depozitele). Întrucât aceste pasive sunt creanțe ale deponenților, PI nu poate investi decât sumele pe care deponenții nu le retrag. În consecință, experții estimează așa-numitele tipare ale pasivelor („liability patterns" – „LP"), care modelează cuantumul fondurilor preconizate a fi disponibile pentru PI într-o anumită perioadă de timp și pe care, prin urmare, PI le poate investi. Pentru această estimare, raportul experților face distincție între componentele stabile ale pasivelor și componentele volatile. Doar componentele stabile pot fi investite în active cu scadență pe termen scurt sau lung, conform LP estimat.

(96) Raportul experților are în vedere două tipare ale pasivelor – LP1 și LP2 – care diferă prin modul în care este tratată componenta stabilă a depozitelor (și anume, partea care nu este retrasă în următorii 30 de ani, conform ipotezelor de modelare). În ambele scenarii, raportul experților presupune că valoarea totală a fondurilor colectate va scădea în timp din cauza retragerii efectuate din depozitele în contul curent. LP1 alocă ieșirile de fonduri cu o scadență care a făcut obiectul modelării mai mare de 30 de ani proporțional pe o perioadă de 30 de ani. LP2 alocă toate ieșirile de fonduri cu o scadență care a făcut obiectul modelării mai mare de 30 de ani ieșirii din cel de al 30-lea an. Conform ipotezelor prezentate în raportul experților, diferența este semnificativă, întrucât aproximativ 60 % din totalul depozitelor au date de ieșire a fondurilor care au făcut obiectul modelării după 30 de ani. Pe această bază, în cazul LP1, ieșirile de fonduri apar în mod regulat între un an și 30 de ani, în timp ce în cazul LP2, doar 40 % din ieșirile de fonduri apar între un an și 30 de ani, iar 60 % apar doar în anul al 30-lea.

(97) În ceea ce privește întrebarea privind care dintre cele două tipare de pasive ar prezenta o ipoteză mai adecvată, raportul experților susține că tiparul de pasive mai puțin conservator LP2 este mai adecvat. În sprijinul acestei concluzii, raportul experților susține că PI este diferită de o bancă comercială tipică în măsura în care: (i) PI nu a făcut obiectul reglementărilor prudențiale aplicabile băncilor și, astfel, cerinței unui nivel de capital mai ridicat pentru investiții pe termen lung; și (ii) PI nu este expusă la același risc de retrageri masive și de criză de lichidități ca o bancă tipică, deoarece PI este considerată de o mare parte a investitorilor ca identificându-se cu statul italian. Raportul experților susține că această percepție este în concordanță cu așteptarea ca, în cazul unei crize de lichidități, Italia să fie forțată să finanțeze orice situație de insolvență a PI pentru a evita un efect de contaminare care ar conduce la deteriorarea bonității întregului volum al datoriei publice.

(98) După cum constată Comisia, raportul experților sugerează că fondurile depuse de PI în contul Trezoreriei nu erau, *de facto*, pe termen scurt. ABI a sugerat un orizont pe termen scurt al fondurilor, susținând că remunerarea depozitului la Trezorerie ar fi trebuit să corespundă naturii sale pe termen scurt (a se vedea considerentul 45). În același timp, Comisia reamintește că natura pe termen lung a fondurilor depuse de PI la Trezorerie, astfel cum a fost evaluată în raportul experților, nu este suficientă pentru a se stabili absența ajutorului de stat. În conformitate cu evaluarea prevăzută de hotărârea din 2013, este necesară o comparație semnificativă a randamentului/riscului atât în temeiul Obligației, cât și în absența Obligației, pentru a determina în mod eficace dacă măsura a oferit PI un avantaj.

(99) În consecință, raportul experților construiește un model dinamic al ratei dobânzii, care permite calcularea prețurilor obligațiunilor pe baza modelului curbei randamentului ratei dobânzii în orice moment în viitor. Raportul are în vedere trei scenarii ale ratei dobânzii: rate ale dobânzilor fixe (stabile), crescătoare și descrescătoare, comparativ cu curba randamentului existentă la momentul Convenției.

(100) Raportul experților examinează apoi caracteristicile de risc/randament ale investiției reale pe care PI a întreprins-o în temeiul Obligației și a cărei rentabilitate este reglementată de Convenție. Aici, riscul – care este determinat în totalitate de modificările ratei dobânzii care are impact asupra prețurilor obligațiunilor utilizate pentru calcularea ratei de remunerare corespunzătoare în conformitate cu Convenția – este foarte scăzut. De fapt, nivelul de risc este de 0,11 %, 0,17 % și 0,06 % în cadrul scenariilor cu rate fixe, crescătoare și, respectiv, descrescătoare.

(101) În ceea ce privește strategiile de investiții disponibile, PI a putut să investească doar în obligațiuni din categoria investițiilor din zona euro în momentul investiției. Astfel, experții iau în considerare strategiile bazate pe obligațiunile de stat italiene cu scadențe diferite și o strategie bazată pe obligațiunile de stat din zona euro pentru comparație.

(102) La examinarea strategiilor de investiții disponibile, raportul experților are în vedere două riscuri principale: riscul care rezultă dintr-un decalaj între scadențele activelor (obligațiunile de stat italiene) și pasivelor (depozite) PI și riscul de incapacitate de plată a datoriilor suverane din partea Italiei.

(103) Diferența sau neconcordanța dintre scadențele activelor și pasivelor creează riscul de lichiditate (și anume riscul ca PI să nu dețină mijloace lichide suficiente pentru a răspunde cererilor de retragere din partea deponenților la un moment dat). Cu toate acestea, riscul de lichiditate este limitat atunci când activele (și anume, obligațiunile de stat italiene) sunt ușor de vândut. Dacă PI ar trebui să vândă acele obligațiuni înainte de scadență, prețul de piață ar fi determinat de rata dobânzii predominante la momentul respectiv, făcând astfel PI vulnerabilă la riscul ratei dobânzii, conducând la posibile câștiguri sau pierderi de capital. Acest risc este prezentat explicit în raportul experților.

(104) În ceea ce privește riscul de incapacitate de plată a datoriilor suverane, raportul experților subliniază că PI suportă și riscul de incapacitate de plată a datoriilor suverane din partea Italiei în temeiul Convenției. Prin urmare, raportul experților consideră că utilizarea obligațiunilor de stat italiene în model permite același risc legat de datoriile suverane în ambele strategii și prezintă o comparație similară fără o modelare explicită.

(105) Raportul experților analizează cinci strategii diferite:

— Prima strategie de investiții este o strategie de tip „cumpără și păstrează”. În cadrul acestei strategii, PI achiziționează obligațiuni de stat italiene și le păstrează până la scadență. Raportul experților presupune că astfel de obligațiuni sunt disponibile pentru toate scadențele (și anume pentru orice perioadă de timp) și la prețuri stabilite în funcție de curba randamentului care a făcut obiectul modelării. Având în vedere că pot fi achiziționate obligațiuni adecvate pentru a corespunde exact scadenței activelor, strategia duce la o corelare perfectă între scadența activelor și a pasivelor, astfel încât să nu existe deloc un risc al ratei dobânzii în cadrul acestei strategii.

— Cea de a doua strategie este similară cu prima, însă înlătură ipoteza că obligațiunile sunt disponibile pentru orice perioadă de timp. În prezent, PI suportă un anumit risc al ratei dobânzii, deoarece se prevăd ieșiri de fonduri din depozite pentru perioadele în care nu există obligațiuni pe piață pentru a le acoperi. Prin urmare, PI ar putea fi obligată să investească în unele obligațiuni cu scadență mai îndelungată și să le vândă înainte de scadență pentru a acoperi ieșirile preconizate de fonduri din depozite, ceea ce duce la apariția unui anumit risc de câștiguri sau pierderi de capital.

— Cea de a treia strategie este o altă strategie de tip „cumpără și păstrează", însă introduce un decalaj voluntar strategic între scadența obligațiunilor și cea a depozitelor. Aici, decalajul de scadență este generat de investițiile efectuate de PI în active cu o scadență mai îndelungată decât ieșirile preconizate de fonduri din depozite. Prin urmare, PI acceptă riscul ratei dobânzii aferent obligației de a vinde obligațiunea subiacentă pentru a acoperi creanța corespunzătoare asociată depozitului la momentul în care o astfel de creanță apare în schimbul unui randament mai mare al obligațiunilor cu scadență mai îndelungată.

— Cea de a patra strategie este o strategie de tranzacționare dinamică, în care PI cumpără și vinde obligațiuni în mod dinamic. În special, PI investește toate fondurile colectate în contul curent poștal într-o obligațiune cu o anumită scadență – 5, 10 sau 20 de ani – o vinde după 15 zile și reinvestește veniturile în altă obligațiune cu aceeași scadență (și anume obligațiunea recent cumpărată are scadența la 15 zile față de cea vândută). Având în vedere că ieșirile de fonduri din depozite sunt luate în considerare numai la sfârșitul unui anumit an, suma investită într-un anumit an este considerată constantă în ceea ce privește ieșirile și fluctuează numai în raport cu modificările ratei dobânzii. Prin urmare, ratele anuale de rentabilitate rezultate din această strategie sunt independente de tiparul pasivului.

— Ca o a cincea strategie, studiul consideră, de asemenea, că PI investește în întregime într-un indice al obligațiunilor de stat din zona euro pe termen lung. Acest indice include obligațiunile de stat din zona euro (și nu numai obligațiunile de stat italiene) cu scadențe mai mari de 10 ani. Această strategie se îndepărtează de cadrul strategiilor anterioare, deoarece riscul de credit subiacent nu se rezumă doar la obligațiunile de stat italiene, ci la un mix de obligațiuni de stat din zona euro. Există și ipoteze de modelare suplimentare pentru a acoperi acest risc suplimentar. Din nou, ieșirile de fonduri din depozite sunt luate în considerare numai la sfârșitul unui anumit an, ceea ce face ca rentabilitatea anuală să fie independentă de tiparul de pasiv.

(106) Cele cinci strategii de investiții sunt simulate în raportul experților. Pentru toate strategiile, cu excepția strategiei privind obligațiunile de stat din zona euro, profilul de risc/randament este estimat în cadrul celor trei scenarii diferite ale ratei dobânzii: rate fixe, crescătoare și descrescătoare.

(107) În cele din urmă, raportul experților examinează strategia de investiții pusă în aplicare de PI în 2007, când fondurile au fost scutite din Obligație. Raportul demonstrează că fondurile au fost investite în obligațiuni de stat din zona euro pe cinci ani și oferă din nou un profil de risc/randament unei astfel de investiții pe baza modelului lor. Concluzia raportului experților este că strategia a fost sub nivelul optim, deoarece duce la o rentabilitate mai mică cu un risc mai mare (0,65 %) decât în cazul utilizării uneia dintre strategiile de investiții alternative.

(108) După ce au estimat profilurile de risc/randament pentru toate strategiile de investiții, experții folosesc teoria stabilirii prețurilor portofoliului pentru a determina dacă investiția pe care PI a trebuit să o întreprindă în temeiul Obligației și a cărei rentabilitate a fost reglementată de Convenție a oferit de fapt un avantaj economic pentru PI (și anume, dacă rentabilitatea obținută în temeiul Convenției, luând în considerare riscul investiției, a fost mai mare decât rentabilitățile care puteau fi obținute la niveluri de risc echivalente în investiții alternative).

(109) În acest sens, raportul experților a combinat caracteristicile de risc/randament ale tuturor investițiilor alternative disponibile într-o singură funcție de investiție care exprimă rentabilitatea care poate fi obținută pe piață ca funcție a riscului asumat. În cazul în care caracteristicile risc/randament asociate Convenției s-ar situa peste această funcție (și anume, dacă, în temeiul Convenției, PI ar obține o rentabilitate mai mare pentru un risc echivalent decât cea disponibilă pe piață), atunci ar trebui să se concluzioneze că a existat un avantaj.

(110) Pe baza acestor considerente, raportul concluzionează că, utilizând doar tiparul conservator de pasiv LP1 și numai în condițiile așteptării unei creșteri a ratelor dobânzii, Convenția a oferit PI o rentabilitate mai mare. În acest scenariu, ținând cont de faptul că PI a fost ulterior gata să accepte un risc de 0,65 %, avantajul ar fi de doar 0,29 puncte procentuale. În conformitate cu tiparul LP2, nu ar fi existat niciun avantaj în niciun scenariu al ratei dobânzii.

4.3. **Evaluarea de către Comisie a raportului experților**

(111) Comisia consideră anumite scenarii mai plauzibile decât altele în ceea ce privește ipotezele sau interpretările specifice realizate în raportul experților. În special, Comisia nu este de acord cu utilizarea tiparului de pasive LP2.

(112) Comisia observă că raportul experților utilizează numai informațiile disponibile înainte de încheierea Convenției, astfel cum s-a solicitat în hotărârea din 2013, cu excepția trimiterii la nivelul de risc de 0,65 % acceptat de PI după încetarea Obligației. Comisia nu este de acord cu utilizarea nivelului de 0,65 % ca nivel de risc adecvat pentru a estima rentabilitatea preconizată în absența Obligației.

(113) În primul rând, alegerea tiparului de pasiv are un impact important asupra rentabilității preconizate a diferitelor strategii de investiții. După cum se arată în considerentele 96 și 97, există diferențe semnificative în ceea ce privește ipotezele privind ieșirile de fonduri din depozite care decurg din alegerea tiparului LP1 sau LP2. Durata medie a depozitelor PI – și anume, durata medie ponderată de păstrare a acestor depozite disponibile – variază semnificativ între aproximativ 9 și, respectiv, 14 ani, în scenariile LP1 și LP2.

(114) Comisia observă că duratele prevăzute de LP1 și LP2 deopotrivă depășesc durata maximă de cinci ani recomandată de Autoritatea Bancară Europeană („ABE") pentru modelarea pasivelor la vedere, cum ar fi depozitele.

(115) Comisia a analizat problema duratei medii a depozitelor PI care va fi utilizată pentru evaluarea prevăzută de hotărârea din 2013. Aceasta consideră că LP2 pare un scenariu excesiv de optimist în ceea ce privește retenția medie așteptată a depozitelor clienților. Cu toate acestea, durata depozitelor clienților PI poate depăși, în practică, cei cinci ani recomandați de ABE, astfel cum a fost propus în raportul experților. În evaluarea sa, Comisia a echilibrat următoarele considerente:

(a) Recomandările ABE privind o durată de cinci ani a unui depozit au fost emise abia în 2015, întrucât cerințele de reglementare în ceea ce privește gestionarea lichidității fuseseră consolidate.

(b) În conformitate cu recomandările actuale ale ABE, dacă instituția care acceptă depozite poate demonstra că și-a modelat cu exactitate profilul de restabilire a prețurilor depozitelor ([26]), o durată mai mare ar putea fi considerată adecvată.

(c) Așa cum a afirmat și Italia (a se vedea considerentele 53-56), profilul clienților băncilor poștale ar putea fi considerat mai stabil decât cel al clienților băncilor comerciale tipice. De fapt, băncile poștale pot atrage clienți cu venituri medii sau mai mici decât media și cu o vârstă mai mare, care tind să fie mai puțin sensibili la rată. Drept urmare, durata depozitelor PI ar putea să depășească cei cinci ani recomandați de ABE.

(d) În același timp, Comisia consideră că argumentele prezentate în raportul experților și expuse în considerentele 96-97 nu sunt suficiente pentru a justifica o preferință pentru LP2 față de LP1. Raportul experților susține că LP2 ar putea fi justificat, în acest caz specific, având în vedere că PI nu a făcut obiectul reglementării prudențiale aplicabile băncilor și că imaginea PI este percepută de o mare parte a investitorilor ca identificându-se cu cea a statului italian. Cu toate acestea, Comisia consideră că:

1. absența cerințelor legale în materie de capital pentru PI nu afectează *per se* comportamentul deponenților săi, și cu siguranță nu în sensul creșterii orizontului depozitelor lor la PI;

2. nu se poate preconiza că deponenții vor considera profilul de risc al PI ca identificându-se cu cel al statului italian. De fapt, presupunerea că Italia ar fi obligată să finanțeze orice situație de insolvabilitate a PI, astfel cum sugerează raportul experților, ar presupune existența unui ajutor de stat sub forma unei garanții implicite.

(116) Pe baza celor de mai sus, Comisia acceptă LP1 ca o ipoteză realistă pentru determinarea strategiei de investiții prudente pe care PI ar fi urmărit-o în absența Obligației în perioada relevantă.

(117) În plus, Comisia reamintește că raportul experților a arătat că rata preconizată în Convenție este mai mare decât rentabilitatea preconizată a strategiilor de investiții alternative numai în scenariul care prevede o rată crescătoare, cu 0,29 puncte procentuale (a se vedea considerentul 110). Totuși, aceste 0,29 puncte procentuale au fost calculate prin compararea rentabilității preconizate pe piață la un nivel de risc de 0,65 %, în timp ce rentabilitatea prevăzută de Convenție a arătat un nivel de risc de 0,17 % în cadrul scenariului unei rate crescătoare.

([26]) https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1084098/EBA-GL-2015-08+GL+on+the+management+of+interest+rate+risk+.pdf

(118) Comisia nu găsește niciun motiv întemeiat pentru a compara rentabilitatea la diferite niveluri de risc, în special deoarece nivelul de risc aplicat de 0,65 % a fost calculat în raportul experților luând în considerare strategia de investiții pe care PI a pus-o în aplicare în cele din urmă după revocarea Obligației (a se vedea considerentul 104). O astfel de considerație nu pare potrivită pentru a fi utilizată într-o metodologie care ar trebui să țină seama doar de informațiile disponibile dintr-o perspectivă *ex ante*.

(119) Prin urmare, nivelul de risc utilizat pentru calcularea rentabilității realizabile pe piață în comparație cu rata prevăzută de Convenție ar trebui să fie același cu riscul asociat Convenției, adică 0,11 %, 0,17 % și 0,06 %, în cadrul scenariilor cu rată fixă, crescătoare și, respectiv, descrescătoare.

(120) Pe această bază, Comisia observă că, pentru LP1, avantajul preconizat în temeiul Convenției într-un scenariu cu rată crescătoare ar fi, prin urmare, de aproximativ 0,5 puncte procentuale, mai degrabă decât 0,29 puncte procentuale. În ceea ce privește ratele fixe și descrescătoare, rentabilitățile realizabile pe piață vor continua să fie mai mari decât rentabilitatea prevăzută în Convenție, cu aproximativ 0,15 puncte procentuale pentru ratele fixe și cu 0,4 puncte procentuale pentru ratele descrescătoare.

4.4. **Concluzie**

(121) Rata preconizată în temeiul Convenției este mai mică decât rentabilitatea preconizată a strategiilor de investiții alternative, într-un scenariu cu rată fixă, la niveluri de risc similare, în absența Obligației. Drept urmare, rata prevăzută de Convenție nu a adus un avantaj imediat pentru PI.

(122) Comisia nu are niciun motiv să presupună că PI sau Italia ar fi putut să se aștepte în mod rezonabil la o tendință specifică a ratei la momentul încheierii Convenției. În consecință, aplicând aceeași probabilitate celor trei scenarii privind rata (și anume, rată descrescătoare, fixă și crescătoare), rata preconizată în temeiul Convenției este marginal mai mică decât rentabilitatea preconizată de strategiile de investiții alternative, la niveluri de risc similare, în absența Obligației. Drept urmare, Convenția nu a oferit un avantaj pentru PI.

(123) Pe această bază, Comisia concluzionează că dovezile nu sunt suficiente pentru a dovedi că PI a beneficiat de un avantaj în temeiul Convenției,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Remunerația plătită Poste Italiane de către autoritățile publice din Republica Italiană în conformitate cu Legea nr. 266 din 23 decembrie 2005 și Convenția din perioada 2005-2007 nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles, 2 august 2019.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1969 A COMISIEI

din 26 noiembrie 2019

de amânare a datei de expirare a aprobării substanței IPBC destinate utilizării în produsele biocide din tipul de produs 8

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide ([1]), în special articolul 14 alineatul (5),

în urma consultării Comitetului permanent pentru produse biocide,

întrucât:

(1) Substanța activă IPBC a fost inclusă în anexa I la Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) în vederea utilizării în produsele biocide din tipul de produs 8 și, în temeiul articolului 86 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, este așadar considerată a fi aprobată în temeiul regulamentului respectiv sub rezerva respectării specificațiilor și a condițiilor stabilite în anexa I la directiva menționată.

(2) Aprobarea substanței IPBC destinate utilizării în produsele biocide din tipul de produs 8 va expira la 30 iunie 2020. La 20 decembrie 2018, a fost depusă o cerere pentru reînnoirea aprobării substanței IPBC, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

(3) La 11 aprilie 2019, autoritatea competentă din Danemarca responsabilă de evaluare a informat Comisia că a decis, în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, că este necesară o evaluare completă a cererii. În temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, autoritatea competentă responsabilă de evaluare trebuie să realizeze o evaluare completă a cererii în termen de 365 de zile de la validarea acesteia.

(4) După caz, autoritatea competentă responsabilă de evaluare poate cere solicitantului să furnizeze date suficiente pentru realizarea evaluării, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din regulamentul respectiv. În acest caz, perioada de 365 de zile se suspendă pentru o perioadă care nu poate depăși 180 de zile în total, cu excepția cazului în care suspendarea pe o perioadă mai mare este justificată de natura datelor solicitate sau de circumstanțe excepționale.

(5) În termen de 270 de zile de la primirea unei recomandări din partea autorității competente responsabile de evaluare, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (denumită în continuare „agenția”) trebuie să pregătească și să transmită Comisiei un aviz privind reînnoirea aprobării substanței active, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

(6) În consecință, este probabil ca aprobarea substanței IPBC destinate utilizării în produsele biocide din tipul de produs 8 să expire, din motive independente de solicitant, înainte de a se lua o decizie privind reînnoirea aprobării sale. Prin urmare, este necesar să se amâne data de expirare a aprobării substanței IPBC destinate utilizării în produsele biocide din tipul de produs 8 cu o perioadă de timp suficientă pentru a fi posibilă examinarea cererii. Având în vedere termenele acordate pentru evaluarea de către autoritatea competentă responsabilă de evaluare și pentru pregătirea și transmiterea avizului de către agenție, este necesar să se amâne data de expirare a aprobării pentru data de 31 decembrie 2022.

(7) Cu excepția datei de expirare a aprobării, substanța IPBC rămâne aprobată pentru utilizarea în produsele biocide din tipul de produs 8 sub rezerva respectării specificațiilor și a condițiilor stabilite în anexa I la Directiva 98/8/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Data de expirare a aprobării substanței IPBC destinate utilizării în produsele biocide din tipul de produs 8 se amână pentru data de 31 decembrie 2022.

([1]) JO L 167, 27.6.2012, p. 1.

([2]) Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO L 123, 24.4.1998, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1970 A COMISIEI

din 26 noiembrie 2019

de modificare a anexei II la Decizia 93/52/CEE în ceea ce privește statutul „indemn de bruceloză” (*B. melitensis*) și a anexei II la Decizia 2003/467/CE în ceea ce privește statutul „indemn de bruceloză” al anumitor regiuni din Spania și a anexelor I și II la Decizia 2008/185/CE în ceea ce privește statutul „indemn de boala Aujeszky” și aprobarea programelor de eradicare a bolii Aujeszky pentru anumite regiuni din Italia

[notificată cu numărul C(2019) 8378]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine ([1]), în special capitolul 1 secțiunea II din anexa A,

având în vedere Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine ([2]), în special articolul 9 alineatul (2), articolul 10 alineatul (2) și secțiunea II punctul 7 din anexa A,

întrucât:

(1) Directiva 91/68/CEE stabilește condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile comerciale de ovine și caprine în Uniune. Aceasta prevede condițiile în care statele membre sau regiuni ale acestora pot fi recunoscute ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) în ceea ce privește efectivele de ovine și caprine.

(2) Decizia 93/52/CEE a Comisiei ([3]) prevede că regiunile din statele membre enumerate în anexa II la aceasta sunt recunoscute ca fiind oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) în ceea ce privește efectivele de ovine și caprine, în conformitate cu condițiile prevăzute în Directiva 91/68/CEE.

(3) Spania a prezentat Comisiei documente care demonstrează îndeplinirea de către comunitatea autonomă Murcia, de către provincia Toledo din comunitatea autonomă Castilia-La Mancha și de către provinciile Huelva, Sevilla și Cordoba din comunitatea autonomă Andaluzia a condițiilor prevăzute în Directiva 91/68/CEE pentru a fi recunoscute ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) în ceea ce privește efectivele de ovine și caprine.

(4) În urma evaluării documentelor justificative, comunitatea autonomă Murcia, provincia Toledo din comunitatea autonomă Castilia-La Mancha și provinciile Huelva, Sevilla și Cordoba din comunitatea autonomă Andaluzia ar trebui să fie recunoscute ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*) în ceea ce privește efectivele de ovine și caprine.

(5) Prin urmare, anexa II la Decizia 93/52/CEE ar trebui modificată în consecință.

(6) Directiva 64/432/CEE se aplică comerțului cu bovine și porcine în interiorul Uniunii. Directiva prevede condițiile în care un stat membru sau o regiune a acestuia poate fi declarat(ă) oficial indemn(ă) de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine.

(7) Articolul 2 din Decizia 2003/467/CE a Comisiei ([4]) prevede că regiunile din statele membre enumerate în capitolul 2 din anexa II la decizia respectivă sunt declarate oficial indemne de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine.

([1]) JO L 46, 19.2.1991, p. 19.
([2]) JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64.
([3]) Decizia 93/52/CEE a Comisiei din 21 decembrie 1992 privind constatarea, în anumite state membre sau regiuni, a respectării normelor referitoare la bruceloză (*Brucella melitensis*) și recunoașterea oficială, pentru aceste teritorii, a statutului de stat membru indemn sau de regiune indemnă (JO L 13, 21.1.1993, p. 14).
([4]) Decizia 2003/467/CE a Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a statutului oficial de indemne de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină pentru efectivele de bovine din anumite state membre și regiuni din state membre (JO L 156, 25.6.2003, p. 74).

(8) Spania a prezentat Comisiei documente care atestă faptul că comunitatea autonomă Aragon și provincia Leon din comunitatea autonomă Castilia și Leon respectă condițiile prevăzute în Directiva 64/432/CEE pentru a fi recunoscute ca fiind regiuni oficial indemne de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine.

(9) În urma evaluării documentelor justificative respective, comunitatea autonomă Aragon și provincia Leon din comunitatea autonomă Castilia și Leon ar trebui să fie recunoscute ca oficial indemne de bruceloză în ceea ce privește efectivele de bovine.

(10) Prin urmare, anexa II la Decizia 2003/467/CE ar trebui modificată în consecință.

(11) Articolul 10 din Directiva 64/432/CEE prevede că, dacă un stat membru consideră că teritoriul său este complet sau parțial indemn de boala Aujeszky, el trebuie să prezinte Comisiei documentele justificative corespunzătoare. Articolul prevede, de asemenea, că pot fi solicitate garanții suplimentare în cadrul schimburilor comerciale cu porcine în interiorul Uniunii.

(12) Articolul 9 din Directiva 64/432/CEE prevede că un stat membru care are un program național obligatoriu de control al bolii Aujeszky pentru o parte a teritoriului său poate prezenta programul respectiv Comisiei spre aprobare. Articolul prevede, de asemenea, că pot fi solicitate garanții suplimentare în cadrul schimburilor comerciale cu porcine în interiorul Uniunii.

(13) Decizia 2008/185/CE a Comisiei ([5]) prevede garanții suplimentare pentru circulația porcilor între statele membre. Garanțiile respective sunt legate de clasificarea statelor membre sau a regiunilor acestora în funcție de situația lor în ceea ce privește boala Aujeszky.

(14) Anexa I la Decizia 2008/185/CE enumeră statele membre sau regiunile statelor membre indemne de boala Aujeszky.

(15) Italia a prezentat Comisiei documente care demonstrează respectarea de către regiunea Friuli Venezia Giulia a condițiilor prevăzute în Decizia 2008/185/CE pentru a fi recunoscută ca indemnă de boala Aujeszky.

(16) În urma evaluării documentelor justificative respective, regiunea Friuli Venezia Giulia ar trebui să fie recunoscută ca indemnă de boala Aujeszky.

(17) Prin urmare, anexa I la Decizia 2008/185/CE ar trebui modificată în consecință.

(18) Anexa II la Decizia 2008/185/CE enumeră statele membre sau regiunile acestora în care se aplică programe naționale de control aprobate pentru eradicarea bolii Aujeszky.

(19) Italia a prezentat Comisiei documente justificative pentru aprobarea programelor sale de control pentru eradicarea bolii Aujeszky pentru regiunile Piemonte și Umbria și pentru includerea acestor regiuni în lista din anexa II la Decizia 2008/185/CE.

(20) În urma evaluării documentelor justificative, ar trebui aprobate programele de control pentru eradicarea bolii Aujeszky pentru regiunile Piemonte și Umbria.

(21) Prin urmare, anexa II la Decizia 2008/185/CE ar trebui modificată în consecință.

(22) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa II la Decizia 93/52/CEE se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta decizie.

([5]) Decizia 2008/185/CE a Comisiei din 21 februarie 2008 privind garanțiile suplimentare în legătură cu boala Aujeszky în schimburile intracomunitare cu porci și criteriile de furnizare a informațiilor despre această boală (JO L 59, 4.3.2008, p. 19).

Articolul 2

Anexa II la Decizia 2003/467/CE se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta decizie.

Articolul 3

Anexele I și II la Decizia 2008/185/CE se înlocuiesc cu textul anexei III la prezenta decizie.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXA I

În anexa II la Decizia 93/52/CEE, rubrica privind Spania se înlocuiește cu următorul text:

„În Spania:

— comunitatea autonomă Aragon;

— comunitatea autonomă Andaluzia: provinciile Cadiz, Cordoba, Huelva și Sevilla;

— comunitatea autonomă Asturias;

— comunitatea autonomă Insulele Baleare;

— comunitatea autonomă Insulele Canare;

— comunitatea autonomă Cantabria;

— comunitatea autonomă Castilia-La Mancha;

— comunitatea autonomă Castilia și Leon;

— comunitatea autonomă Catalonia;

— comunitatea autonomă Extremadura;

— comunitatea autonomă Galicia;

— comunitatea autonomă La Rioja;

— comunitatea autonomă Madrid;

— comunitatea autonomă Murcia;

— comunitatea autonomă Navarra;

— comunitatea autonomă Pais Vasco;

— comunitatea autonomă Valencia.”

ANEXA II

În capitolul 2 al anexei II la Decizia 2003/467/CE, rubrica referitoare la Spania se înlocuiește cu următorul text:

„În Spania:

— comunitatea autonomă Andaluzia: provinciile Almeria, Granada și Jaen;
— comunitatea autonomă Aragon;
— comunitatea autonomă Asturias;
— comunitatea autonomă Insulele Baleare;
— comunitatea autonomă Insulele Canare;
— comunitatea autonomă Castilia-La Mancha;
— comunitatea autonomă Castilia și Leon: provinciile Burgos, Leon, Soria, Valladolid și Zamora;
— comunitatea autonomă Catalonia;
— comunitatea autonomă Galicia;
— comunitatea autonomă La Rioja;
— comunitatea autonomă Madrid;
— comunitatea autonomă Murcia;
— comunitatea autonomă Navarra;
— comunitatea autonomă Pais Vasco;
— comunitatea autonomă Valencia.”

ANEXA III

„ANEXA I

State membre sau regiuni ale acestora indemne de boala Aujeszky și în care vaccinarea este interzisă

Codul ISO	Statul membru	Regiuni
BE	Belgia	Toate regiunile
CZ	Cehia	Toate regiunile
DK	Danemarca	Toate regiunile
DE	Germania	Toate regiunile
IE	Irlanda	Toate regiunile
FR	Franța	Departamentele Ain, Aisne, Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ardennes, Ariège, Aube, Aude, Aveyron, Bas-Rhin, Bouches-du-Rhône, Calvados, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Deux-Sèvres, Dordogne, Doubs, Drôme, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gard, Gers, Gironde, Hautes-Alpes, Hauts-de-Seine, Haute Garonne, Haute-Loire, Haute-Marne, Hautes-Pyrénées, Haut-Rhin, Haute-Saône, Haute-Savoie, Haute-Vienne, Hérault, Indre, Ille-et-Vilaine, Indre-et-Loire, Isère, Jura, Landes, Loire, Loire-Atlantique, Loir-et-Cher, Loiret, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Mayenne, Meurthe-et-Moselle, Meuse, Morbihan, Moselle, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Paris, Pas-de-Calais, Pyrénées-Atlantiques, Pyrénées-Orientales, Puy-de-Dôme, Réunion, Rhône, Sarthe, Saône-et-Loire, Savoie, Seine-et-Marne, Seine-Maritime, Seine-Saint-Denis, Somme, Tarn, Tarn-et-Garonne, Territoire de Belfort, Val-de-Marne, Val-d'Oise, Var, Vaucluse, Vendée, Vienne, Vosges, Yonne, Yvelines
IT	Italia	Provincia autonomă Bolzano Regiunea Friuli Venezia Giulia
CY	Cipru	Toate regiunile
LU	Luxemburg	Toate regiunile
HU	Ungaria	Toate regiunile
NL	Țările de Jos	Toate regiunile
AT	Austria	Toate regiunile
PL	Polonia	Voievodatul Podlaskie, următoarele districte (poviaty): augustowski, białostocki, Białystok, bielski, hajnowski, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokólski, suwalski, Suwałki
SI	Slovenia	Toate regiunile
SK	Slovacia	Toate regiunile
FI	Finlanda	Toate regiunile
SE	Suedia	Toate regiunile
UK	Regatul Unit	Toate regiunile

ANEXA II

State membre sau regiuni ale statelor membre în care se aplică programe naționale de control aprobate pentru eradicarea bolii Aujeszky

Codul ISO	Statul membru	Regiuni
ES	Spania	Toate regiunile
IT	Italia	Regiunea Emilia-Romagna Regiunea Lombardia Regiunea Piemonte Regiunea Umbria Regiunea Veneto
LT	Lituania	Toate regiunile
PL	Polonia	Voievodatul Dolnośląskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Kujawsko-Pomorskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Lubelskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Lubuskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Łódzkie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Małopolskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Mazowieckie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Opolskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Podkarpackie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Podlaskie, următoarele districte (poviaty): grajewski, kolneński, łomżyński, Łomża, wysokomazowiecki, zambrowski; Voievodatul Pomorskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Śląskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Świętokrzyskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Warmińsko-Mazurskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Wielkopolskie: toate districtele (powiaty); Voievodatul Zachodniopomorskie: toate districtele (powiaty).”

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1971 A COMISIEI

din 26 noiembrie 2019

privind recunoașterea sistemului „Universal Feed Assurance Scheme” în vederea demonstrării conformității cu criteriile de durabilitate în temeiul Directivelor 98/70/CE și 2009/28/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului ([1]), în special articolul 7c alineatul (4) al doilea paragraf,

având în vedere Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE ([2]), în special articolul 18 alineatul (4) al doilea paragraf,

întrucât:

(1) Articolele 7b și 7c din Directiva 98/70/CE și anexa IV la aceasta, precum și articolele 17 și 18 din Directiva 2009/28/CE și anexa V la aceasta stabilesc criterii de durabilitate similare pentru biocarburanți și biolichide, precum și proceduri similare pentru a se verifica dacă biocarburanții și biolichidele respectă aceste criterii.

(2) În cazul în care biocarburanții și biolichidele trebuie să fie luate în considerare pentru scopurile menționate la articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2009/28/CE, statele membre ar trebui să solicite operatorilor economici să demonstreze că biocarburanții și biolichidele respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (2)-(5) din respectiva directivă.

(3) Comisia poate decide ca sistemele naționale sau internaționale voluntare de stabilire a standardelor de producție a produselor obținute din biomasă să conțină date exacte în sensul articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE și/sau să demonstreze că loturile de biocarburanți sau de biolichide respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatele (3), (4) și (5) și/sau că niciun material nu a fost modificat sau eliminat în mod intenționat astfel încât lotul sau o parte a acestuia să intre sub incidența anexei IX. Dacă un operator economic prezintă dovezi sau date obținute în conformitate cu un sistem voluntar care a fost recunoscut de Comisie, în măsura prevăzută în decizia de recunoaștere, statul membru în cauză nu ar trebui să solicite furnizorului dovezi suplimentare ale respectării criteriilor de durabilitate.

(4) Cererea de recunoaștere a faptului că sistemul voluntar „Universal Feed Assurance Scheme” demonstrează că loturile de biocarburanți respectă criteriile de durabilitate stabilite în Directiva 98/70/CE și în Directiva 2009/28/CE a fost transmisă Comisiei la 14 iunie 2019. Acest sistem, situat în Regatul Unit, Confederation House, East of England Showground, Peterborough, PE2 6XE, cuprinde ingrediente pentru furaje și furaje combinate, precum și culturi combinabile. Sistemul include etapele de comercializare, transport și depozitare a materiilor prime agricole de la poarta fermei până la primul prelucrător, iar pentru celelalte etape se bazează pe alte sisteme voluntare recunoscute de Comisie. Este, prin urmare, responsabilitatea sistemului „Universal Feed Assurance Scheme” să garanteze că recunoașterea emisă de Comisie pentru sistemele cu care colaborează rămâne valabilă pe toată durata cooperării. Sistemul recunoscut ar trebui să fie disponibil prin intermediul platformei în materie de transparență înființate în temeiul Directivei 2009/28/CE.

(5) Comisia a efectuat o evaluare a sistemului „Universal Feed Assurance Scheme” și a constatat că acesta respectă în mod adecvat criteriile de durabilitate prevăzute de Directiva 98/70/CE și de Directiva 2009/28/CE, cu excepția articolului 7b alineatul (2) din Directiva 98/70/CE și a articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE. Sistemul furnizează însă date exacte cu privire la elementele solicitate de operatorii economici din avalul lanțului de custodie pentru demonstrarea conformității cu articolul 7b alineatul (2) din Directiva 98/70/CE și cu articolul 17 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE și aplică o metodologie de echilibrare a masei care corespunde cerințelor de la articolul 7c alineatul (1) din Directiva 98/70/CE și de la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2009/28/CE.

([1]) JO L 350, 28.12.1998, p. 58.
([2]) JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

(6) În urma aceleiași evaluări, s-a constatat că sistemul „Universal Feed Assurance Scheme” respectă standardele corespunzătoare în materie de fiabilitate, transparență și audit independent, precum și cerințele metodologice stabilite în anexa IV la Directiva 98/70/CE și în anexa V la Directiva 2009/28/CE.

(7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului privind durabilitatea biocarburanților și a biolichidelor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sistemul „Universal Feed Assurance Scheme” (denumit în continuare „sistemul”), prezentat Comisiei la 14 iunie 2019 în scopul recunoașterii, demonstrează că loturile de biocarburanți și de biolichide produse în conformitate cu standardele de producție pentru biocarburanți și biolichide specificate în sistem respectă criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 7b alineatele (3), (4) și (5) din Directiva 98/70/CE și la articolul 17 alineatele (3), (4) și (5) din Directiva 2009/28/CE.

De asemenea, sistemul conține date exacte în sensul articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE și al articolului 7b alineatul (2) din Directiva 98/70/CE, deoarece garantează că toate informațiile relevante primite de la agenții economici din amontele lanțului de custodie sunt transferate operatorilor economici din avalul lanțului de custodie.

Articolul 2

În cazul în care conținutul sistemului, astfel cum a fost prezentat Comisiei la 14 iunie 2019 în scopul recunoașterii, suferă modificări care ar putea afecta temeiul prezentei decizii, modificările în cauză trebuie notificate fără întârziere Comisiei. Comisia evaluează modificările notificate pentru a stabili dacă sistemul continuă să respecte în mod corespunzător criteriile de durabilitate care au stat la baza recunoașterii sale.

Articolul 3

Comisia poate abroga prezenta decizie, printre altele, în următoarele situații:

(a) dacă s-a demonstrat în mod clar că sistemul nu a implementat elemente considerate importante pentru prezenta decizie sau dacă au avut loc nerespectări grave și structurale ale respectivelor elemente;

(b) dacă sistemul nu transmite Comisiei rapoarte anuale în temeiul articolului 7c alineatul (6) din Directiva 98/70/CE și al articolului 18 alineatul (6) din Directiva 2009/28/CE;

(c) dacă sistemul nu pune în aplicare standardele de audit independent specificate în actele de punere în aplicare menționate la articolul 7c alineatul (5) al treilea paragraf din Directiva 98/70/CE și la articolul 18 alineatul (5) al treilea paragraf din Directiva 2009/28/CE sau îmbunătățiri ale altor elemente ale sistemului considerate importante pentru menținerea recunoașterii sale.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică până la 30 iunie 2021.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1972 A COMISIEI

din 26 noiembrie 2019

de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/764/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine clasice în anumite state membre

[notificată cu numărul C(2019) 8396]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ([1]), în special articolul 9 alineatul (4),

având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ([2]), în special articolul 10 alineatul (4),

întrucât:

(1) Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE a Comisiei ([3]) stabilește măsuri zoosanitare de combatere a pestei porcine clasice în anumite state membre. Aceste măsuri includ interdicții privind expedierea de transporturi de porci domestici și de produse din carne de porc din anumite zone. Măsurile zoosanitare stabilite în respectiva decizie de punere în aplicare se aplică în paralel cu cele prevăzute în Directiva 2001/89/CE a Consiliului ([4]) și sunt menite să combată răspândirea pestei porcine clasice, în special la nivelul Uniunii.

(2) Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE prevede, de asemenea, derogări de la interdicția de expediere a porcilor vii din anumite zone pe baza îndeplinirii anumitor condiții.

(3) Perioada de aplicare a măsurilor prevăzute în Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE ar trebui să țină seama de epidemiologia pestei porcine clasice, precum și de eficacitatea măsurilor de sănătate animală aplicate de statele membre enumerate în anexa la Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE în conformitate cu legislația Uniunii. Prin urmare, având în vedere situația epidemiologică actuală din Uniune și din țările terțe învecinate și eforturile necesare pentru combaterea acestei boli și urmărind, în același timp, evitarea impunerii unor restricții inutile asupra schimburilor comerciale, perioada de aplicare a Deciziei de punere în aplicare 2013/764/UE ar trebui să fie prelungită.

(4) Întrucât este important să existe o continuitate a măsurilor de combatere a pestei porcine clasice la nivelul Uniunii, având în vedere epidemia actuală cauzată de această boală, prelungirea perioadei de aplicare a Deciziei de punere în aplicare 2013/764/UE ar trebui să țină seama de faptul că Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]), care prevede măsuri de salvgardare în caz de boli ale animalelor, se aplică de la 21 aprilie 2021.

(5) În plus, ținând seama de eficacitatea măsurilor generale aplicate în Croația în conformitate cu Directiva 2001/89/CE, de supravegherea și de măsurile în vigoare prezentate Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, toate zonele din Croația enumerate în prezent în anexa la Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE ar trebui să fie acum eliminate din anexa respectivă, având în vedere situația epidemiologică favorabilă a bolii în statul membru respectiv.

(6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

---

([1]) JO L 395, 30.12.1989, p. 13.

([2]) JO L 224, 18.8.1990, p. 29.

([3]) Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE a Comisiei din 13 decembrie 2013 privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine clasice în anumite state membre (JO L 338, 17.12.2013, p. 102).

([4]) Directiva 2001/89/CE a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind măsurile comunitare pentru controlul pestei porcine clasice (JO L 316, 1.12.2001, p. 5).

([5]) Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală") (JO L 84, 31.3.2016, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE se modifică după cum urmează:

La articolul 10, data „31 decembrie 2019” se înlocuiește cu data „21 aprilie 2021”.

Articolul 2

Punctul 2 din anexa la Decizia de punere în aplicare 2013/764/UE se elimină.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1973 A COMISIEI

din 27 noiembrie 2019

de neaprobare a zeolitului de argint și de cupru ca substanță activă existentă destinată utilizării în produsele biocide aparținând tipurilor de produs 2 și 7

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide ([1]), în special articolul 89 alineatul (1) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014 al Comisiei ([2]) stabilește o listă a substanțelor active existente care urmează să fie evaluate în vederea unei eventuale aprobări pentru utilizare în produse biocide. Lista respectivă include zeolitul de argint și de cupru (Nr. CE: n.a., Nr. CAS: 130328-19-7).

(2) Zeolitul de argint și de cupru a fost evaluat în vederea utilizării în produse din tipul de produs 2 (dezinfectante și algicide care nu sunt destinate aplicării directe la oameni sau animale) și din tipul de produs 7 (conservanți pentru pelicule), astfel cum sunt descrise în anexa V la Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

(3) Suedia a fost desemnată stat membru raportor, iar autoritatea sa competentă responsabilă cu evaluarea a transmis Agenției Europene pentru Produse Chimice raportul de evaluare împreună cu recomandările sale la 12 iunie 2017.

(4) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014, avizele Agenției Europene pentru Produse Chimice ([3]) au fost adoptate la 17 octombrie 2018 de către Comitetul pentru produse biocide, luând în considerare concluziile autorității competente responsabile cu evaluarea.

(5) Conform acestor avize, este posibil ca produsele biocide din tipurile de produs 2 și 7 care conțin zeolit de argint și de cupru să nu îndeplinească criteriile stabilite la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, deoarece nu s-a demonstrat că aceste produse sunt suficient de eficace.

(6) Ținând seama de avizele Agenției Europene pentru Produse Chimice, nu este oportun să se aprobe utilizarea zeolitului de argint și de cupru în produsele biocide aparținând tipurilor de produs 2 și 7, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

(7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru produse biocide,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Zeolitul de argint și de cupru (Nr. CE: n.a., Nr. CAS: 130328-19-7) nu se aprobă ca substanță activă destinată utilizării în produsele biocide pentru tipurile de produs 2 și 7.

([1]) JO L 167, 27.6.2012, p. 1.

([2]) Regulamentul delegat (UE) nr. 1062/2014 al Comisiei din 4 august 2014 privind programul de lucru pentru examinarea sistematică a tuturor substanțelor active existente conținute de produsele biocide, menționat în Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 294, 10.10.2014, p. 1).

([3]) Avizul Comitetului pentru produse biocide (BPC) privind cererea de aprobare a substanței active zeolit de argint și de cupru, tip de produs: 2, ECHA/BPC/210/2018, adoptat la 17 octombrie 2018; Avizul Comitetului pentru produse biocide (BPC) privind cererea de aprobare a substanței active zeolit de argint și de cupru, tip de produs: 7, ECHA/BPC/213/2018, adoptat la 17 octombrie 2018.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 27 noiembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO